

Berichten uit de Westelijke Binnenstad
Dit blad is de gecombineerde voortzetting
van de Jordaankrant (sinds 1973) én
Wijkkrant de Gouden Reael (sinds 1950)

Uitgave van
Wijkcentrum Jordaen & Gouden Reael
jaargang 3 nummer 4
juli augustus 2005

Kapper Musscher kapt ermee
Precies veertig jaar stond Ton Musscher
garant voor een keurig geknipte kop.
Het afscheid valt het niet zwaar:
eindelijk tijd voor de kleinkinderen! 3

Open of gesloten deur?
Beleid wethouder t.a.v. van het ROC-gebouw
negeert voorwaarde van de deelraad. De buurt
wordt buitenspel gezet. Nieuwe initiatiefgroep
brengt alsnog discussie op gang. 7

Jordaen & Gouden Reael

Inspraakavond Visie op het water in Westerkerk

VVAB schoot zichzelf in de voet

Tijdens de inspraakavond op 9 juni jl. over de Visie op het water van de Binnenstad in de Westerkerk werd duidelijk dat de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad met het organiseren en mobiliseren van grote groepen walbewoners tegen deze visie zichzelf ongehoord hard in de voet heeft geschoten... Het voeren van een jarenlange hetze tegen alles wat in het Amsterdamse water drijft waarop gewoond kan worden, resulteerde in een vijandige en onwrikbare houding van een grote groep walbewoners tegen een betrekkelijk kleine groep woonbootbewoners.

Als voorzitter van de SBA – de belangenorganisatie van woonbootbewoners in de Amsterdamse binnenstad – werd mij vergund een kort woord te richten tot de verzamelde sprekers. Mijn verhaal kwam er in grote lijnen op neer dat wij ons voor één punt zeer hard zullen maken, en dat betreft de absolute vrijwilligheid van de betreffende woonbootbewoner ten aanzien van zijn verplaatsing. Het mag niet gebeuren dat er woonboten tegen de zin van de bewoners verplaatst gaan worden. Gelukkig heeft Guido Frankfurter dat reeds meerdere malen toegezegd.

Voor het overige geldt dat wij het stadsdeelbestuur in overweging geven:

- De schets van uw historie van Amsterdam is onjuist. Amsterdam was vroeger niet verdeeld in woongrachten en werkgrachten. Amsterdam was een grote haven waar alle bruggen op last van het bestuur van de stad niet lager mochten zijn dan 3 meter 33, omdat overal, in de hele stad, schepen moesten kunnen komen. Vanuit dit idee geredeneerd zou de hele stad dus weer geschikt gemaakt kunnen worden voor schepen.

dat die dan maar bestemd moesten worden voor de woonschepen die volgens hen uit de binnenstad dienden te verdwijnen. Is het nou werkelijk niemand opgevallen dat het stadsdeel Binnenstad de Singelgracht 'leeg' wil maken terwijl het projectburo WOW diezelfde Singelgracht weer 'vol' wil leggen?

- Het stadsdeel dient zich terdege te realiseren dat met het aannemen van deze visie de motie Spit van 29 juni 1995 overboord wordt gegooid. Deze motie, die door de toenmalige gemeenteraad is aangenomen, stond voor gestructureerde groei van het aantal woonboten in Amsterdam. Er is weliswaar in 10 jaar tijd niet één (!) ligplaats bij gekomen maar dit nieuwe standpunt betekent in ieder geval een heel andere inhoudelijke keuze.

- Probeer als stadsdeel te komen tot een historisch schepenbeleid. De centrale stad (wederom project WOW) heeft de mogelijkheid reeds afgesloten, maar de stadsdelen mogen in deze hun eigen beleid ontwikkelen. Ten eerste is het huidige alsook het toekomstige welstandsbeleid zeer sterk geënt op de historische uitstraling van dat wat er in de grachten drijft. Ten tweede liggen er in de Amsterdamse Binnenstad zeer veel schepen en arken met een onmiskenbare historische waarde. Het lijkt niet juist om je voor het behoud van al die historische objecten dan maar te verlaten op de individuele woonbootbewoner. Wij zouden U graag enkele ideeën aan de hand doen.

- Tot slot doen wij opteren voor een zichtlijnen-reservaat. Als de zichtlijn dan werkelijk van zo groot belang is, organiseer dan enkele rakken waar men die zichtlijn daadwerkelijk van belang heeft gemaakt. Dus zonder fietsen, zonder auto's, zonder brievenbussen, zonder reclameborden, en zonder bomen. In ieder geval zonder al die objecten die volgens ons de stad zo waardevol maken. Het gaat immers niet aan om te stellen dat een woonboot wel in een zichtlijn zou liggen en die machtige beuk daar pal naast, niet.

Met inachtneming van deze punten leek het ons zeer wel mogelijk de Binnenstad in zekere zin een fraaier uiterlijk te geven. Als een woonbootbewoner wil verplaatsen, en het stadsdeel wil die bootbewoner graag een ander plekje aanbieden waarmee het stadsbeeld misschien zou verbeteren, ontstaat er toch een win-win-win situatie? De woonbootbewoner blij met zijn nieuwe plek, het stadsdeel blij met een kleine uitdunning van soms erg drukke grachten of het oplossen van een 'nautisch' knelpunt, en de Vrienden Van de Amsterdamse Binnenstad blij met een mooiere stad. Triest genoeg heeft de VVAB met haar halstarrige weigering mee te werken aan welke verplaatsing dan ook niet alleen de wal- en woonbootbewoners tegen elkaar in het harnas gejaagd, ook heeft zij met een luide knal de deur dichtgetrapt waar zij jarenlang aan heeft lopen wrikken: een woonschepenbeleid waar iedereen een beetje mee kan leven. Hopelijk zullen walbewoners en woonbootbewoners elkaar weer spoedig groeten als samenlevenden in hartje stad. Een redelijk woonbotenbeleid zit er met de huidige houding van de VVAB voorlopig niet in.

Piet Dekker, voorzitter SBA

Op de inspraakavond 'Visie op het water' van 9 juni vulde de Westerkerk zich met betrokkenen en belangstellenden. Nu en dan liepen de gemoederen hoog op. De binnenstad heeft nu ongeveer 900 ligplaatsen voor woonboten. Er wordt onderscheid gemaakt tussen woonschepen en woonarken. Ten aanzien van de woonarken voert het stadsdeel een ontmoedigingsbeleid. Het stadsdeelbestuur zal in september de uiteindelijke Visie op het water in de binnenstad vaststellen.

Weer mooi beplant en in volle bloei

Drijvende tuinen in Lijnbaansgracht

Drie zaterdagen in mei/juni heeft een groepje vrijwilligers uit de buurt hard gewerkt om alle nog kale vloten te beplanten. Vloten vanaf de kade aan de Marnixstraat naar de vissteiger aan de Lijnbaansgracht slepen; plantjes tussen het gaas in de vloten doen; vloten weer terug slepen.

Daarna was het nog een heel karwei om de vloten te voorzien van een randje kippengaas. Dat be-kippen-gaas is bedoeld als een voorzorgsmaatregel. De watervogels, zoals eenden en zwanen, lusten ook wel eens van dat jonge groen. Om de plantjes dus de kans te geven te groeien, worden de vogels de eerste maanden geweerd van de vloten. Na enkele maanden

kunnen de watervogels – behalve eenden en zwanen, natuurlijk ook de waterhoentjes, futen, meerkoeten en soms een aalscholver – zich lekker nestelen in het groen en zich te goed doen aan van alles, dat onder de vloten groeit. Er zijn in totaal 1211 plantjes van 13 verschillende soorten te water gelaten. Zoals: waterzuivering, watermunt, gele dotterbloem, gele lis en moerasvergeet-mij-niet. Het geheel ziet er goed uit: de meeste plantjes zijn geworteld. (als je dat kan zeggen van waterplanten?) Voor de liefhebbers... de onderscheiden soorten zijn goed te zien al wandelend aan de kadekant in de Marnixstraat.

De vrijwilligers hebben met veel plezier dit karwei geklaard. Daarbij ook voorbijkomende buurtbewoners en toeristen uitleg gegeven over het beplanten en hen geïnformeerd over het effect dat de planten hebben op de kwaliteit van het water, het vogelleven en niet te vergeten... het genoegen en het plezier, dat zo'n stukje groen waterleven levert aan de buurtbewoners. De vrijwilligers zullen ook in de komende tijd de vloten regelmatig onderhouden en schoonmaken, zodat de watertuinen blijven gedijen en er als een lust voor het oog blijven uitzien.

Verslag en foto: Nel van Rietschoten
Floatlandsgroep

Amsterdam
grachten
17 t/m 21 augustus!
tentfesti
www.grachtenfestival.nl
stival g
info@grachtenfestival.nl
festiva

- Het stadsdeelbestuur wil dat het zogenaamde 'dynamisch' gebruik van het water toeneemt. Iedereen moet met een bootje kunnen varen door de Amsterdamse grachten. Daarom moeten er enkele nautische knelpunten worden opgelost, waarvoor er dus woonschepen zouden moeten worden verplaatst. Afgezien van de vraag of steeds meer pleziervaart op de grachten wel gewenst is, kan niemand aangeven wat nou precies een nautisch knelpunt is en vragen we ons af of er dan niet hetzelfde gebeurt als bij het oplossen van het fileprobleem in ons land. Je lost een nautisch knelpunt op, dan kan het drukker worden op het water, en ontstaat er ergens anders een nautisch knelpunt. Los je dat dan ook weer op, zodat je over drie jaar weer ergens anders een nieuw nautisch knelpunt hebt?

- Koppel deze visie eens aan andere nota's die ten stadhuize gepresenteerd worden. Ongeveer twee maanden na het verschijnen van de nieuwe Visie presenteerde het projectburo Wonen Op Water een nota waarin werd aangekondigd dat er in Amsterdam maar liefst 500 nieuwe ligplaatsen bij konden komen. Alle media doken er op, en walbewoners riepen

FOTO MICK PALARCZYK

Keuken in één van de negentig woningen: zeer goede nieuwbouwkwiteit

Lange weg van blinde sloop naar behoud en herstel

Marnix III wint Nationale Renovatieprijs

Op 25 mei werd de Nationale Renovatieprijs toegekend aan Marnix III. Deze zeer prestigieuze prijs wordt eens in de twee jaar door een vakjury uitgereikt aan het in hun ogen meest geslaagde renovatieproject van de afgelopen jaren. Marnix III is nu deze eer te beurt gevallen. De jury roemde vooral de samenwerking tussen instanties en bewoners, en de vele innovatieve oplossingen van architect Willem van Gils om dit sterk verwaarloosde blok weer op nieuwbouwniveau te krijgen.

Wat vooraf ging... Cluster Marnix III is een aangesloten blok panden aan de noordelijke Marnixstraat, lopend vanaf huisnummer 67 tot en met de Nieuwe Willemstraat. Al in de jaren zeventig van de vorige eeuw kondigde de gemeente Amsterdam aan dat de panden gesloopt zouden worden om plaats te maken voor nieuwbouw. Zo'n aankondiging blijft niet zonder gevolgen: vanaf dat moment werd er geen cent meer aan onderhoud besteed en raakten de panden steeds meer verwaarloosd. In de jaren tachtig en negentig pakte de gemeente eerst de naastgelegen stukken Marnixstraat aan. In de clusters Marnix I en II werd nieuwbouw van wisselende kwaliteit gerealiseerd. Midden jaren negentig was Marnix III aan de beurt. De gemeente begon panden in het cluster op te kopen en ontvouwde haar plannen voor sloop/nieuwbouw.

herstel van het cluster vanwege de cultuurhistorische waarde ervan. De Marnixstraat vormde vroeger de achterkant van de stadswallen van Amsterdam. Hoewel de stadswallen al gesloopt waren behield dit stuk Amsterdam tot het midden van de negentiende eeuw een militaire bestemming en mocht er niet gebouwd worden. Pas tegen het einde van de negentiende eeuw werd de hele Marnixstraat volgebouwd. Marnix III werd, net als het grootste deel van de Marnixstraat, opgetrokken in een voor die tijd typerende stijl die bekend staat als het 'Eclecticisme'.

Wat Marnix III zo uniek maakt, is het feit dat het cluster ligt op een open zichtlocatie aan het Eerste Marnixplantsoen waardoor er met de tegenovergelegen bebouwing aan de Nassaukade een unieke negentiende-eeuwse doorkijk ontstaat. Al deze argumenten werden op het symposium naar voren gebracht. Voor wethouder Stadig was dit aanleiding de haalbaarheid van renovatie toch te laten onderzoeken met als verheugende uitkomst dat behoud en herstel wel degelijk financieel haalbaar was.

Ingewikkeld renovatieproces

Toen eenmaal bleek dat renovatie haalbaar was, ging de gemeente volledig om en verleende zij alle medewerking. De voorbereiding werd zeer voortvarend aangepakt, maar het proces was zeer complex. Naast Woningstichting Zomers Buiten, die inmiddels een meerderheid van de panden bezat, was een deel van het cluster in particulier eigendom. Onder deze eigenaren waren vogels van zeer verschillende pluimage. Mede met de dreiging van onteigening wist de gemeente de meeste eigenaren echter toch tot medewerking te bewegen en hoefde uiteindelijk slechts één pand daadwerkelijk onteigend te worden.

In overleg met de Amsterdamse Raad voor de Monumentenzorg en de Welstandscommissie moest architect Van Gils allerlei innovatieve oplossingen bedenken om het karakteristieke gevelaanzicht van de panden te behouden en toch het geëiste nieuwbouwniveau te halen. Dat dit is gelukt, is een groot compliment waard aan de architect, de aannemer en de Dienst Bouwen en Wonen van de gemeente Amsterdam en vooral haar bouwinspecteurs, die zeer grote betrokkenheid bij het project aan de dag legden.

Wat hebben we ervoor teruggekregen? Negentig woningen, waarvan circa vijfenvijftig sociale woningbouw, allemaal van zeer goede nieuwbouwkwiteit. En bovenal het behoud van een karakteristiek stuk Marnixstraat.

Jacqueline Dersjant
bewoner Marnix III

Typisch 19de-eeuwse keuken vóór de renovatie

De slag om de Marnixstraat

Maar de bewoners van Marnix III waren niet onverdeeld gelukkig met de plannen van de gemeente. Zij voelden veel meer voor renovatie van het blok. Met hulp van het wijkcentrum organiseerden zij zich in de buurtgroep 'Marnix III blijft!' en begonnen de wethouder Stadig te bestoken met hun bezwaren. Er werden duizenden handtekeningen opgehaald en met medewerking van Mainse Rijpkema van de Verenigde Jordanese Buurtgroepen werd in maart 1997 een groot symposium gehouden in theater de Krakeling onder de titel 'De Slag om de Marnixstraat'.

De buurtgroep had ondertussen steun gekregen uit onverdachte hoek: Vereniging Hendrick de Keijzer, de Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad en architectuurhistoricus Vincent van Rossem spraken zich uit voor behoud en

Huursubsidie aanvragen

Huursubsidie is een bijdrage in de huurlasten betaald door het ministerie van VROM. Het stelt mensen met een laag inkomen in staat een woning te huren die passend voor hun situatie is, dat wil zeggen een woning die niet te ruim en niet te duur is.

Wanneer kunt u huursubsidie krijgen?

U bent meerderjarig. Huurt een woning of u gaat een huurwoning huren, die bovendien passend is voor uw situatie, gelet op uw gezinssituatie (niet te ruim) en uw inkomen (niet te duur). De huurprijs mag niet te hoog zijn. Boven een bedrag van € 604,72 subsidiabele huur (bestanddelen van de huurprijs die in aanmerking komen voor subsidie) wordt geen huursubsidie verstrekt.

Uw inkomen en uw vermogen mogen niet te hoog zijn. Het inkomen en vermogen van u en van eventuele medebewoners (iedereen die op uw adres staat ingeschreven bij de gemeente) tellen mee voor de beoordeling. U en alle medebewoners hebben de Nederlandse nationaliteit of verblijven legaal (met een geldige verblijfsvergunning) in Nederland.

Hoe hoog is de huursubsidie?

Naast de hoogte van de huurprijs, het inkomen/vermogen hangt het van uw leeftijd en van uw gezinssamenstelling af, hoeveel huursubsidie u krijgt.

Er zijn 3 leeftijdscategorieën: 18- tot 23-jarigen, 23- tot 66-jarigen en ouderen boven de 65. Voor alleenstaanden gelden andere bedragen dan voor aanvragers met een meerpersoons-huishouding.

Hoe vraagt u huursubsidie aan?

Via de woningbouwcorporatie of bij de gemeente kunt u een aanvraagformulier opvragen. U vult het gedeelte in dat voor de huurder bestemd is en stuurt het formulier op naar VROM. Als u al huursubsidie ontvangt, hoeft u geen aanvraagformulier in te vullen. U krijgt automatisch bericht van VROM.

Vanaf januari 2006 neemt de Belastingdienst/Toeslagen de uitvoering over van VROM. U ontvangt in september 2006 een aanvraagformulier Huurtoeslag 2006 van de dienst.

Vangnetregeling: voor de huursubsidie wordt gekeken naar het inkomen van het jaar daarvoor. Voor de huursubsidie vanaf 1 juli 2005 wordt dus het inkomen over 2004 in aanmerking genomen. Als uw huidige inkomen echter met ten minste 20% gedaald is, (bijvoorbeeld door werkloosheid of het vertrek van een medebewoner) komt u mogelijk in aanmerking voor de vangnetregeling. Vraagt u deze bijdrage aan binnen 3 maanden na de inkomensdaling bij de Dienst Wonen van de gemeente.

Meer informatie vindt u op de website van Vrom: vrom.nl/huursubsidie.

De sociaal raadslieden kunnen u helpen bij het invullen van de aanvraagformulieren en kunnen uw vragen beantwoorden.

Informatie spreken Sociaal Raadslieden, zie buurtsprekuren Blankenberg Stichting op de achterpagina van deze krant. Of kijk op www.blankenberg.nl

Cluster Schievink

Dieptreurig voor oudere Jordaanbewoners

Geachte commissieleden, de BOJ heeft ruim 15 jaar gestreden voor betaalbare ouderenhuisvesting in de buurt. In de beginjaren hadden we veel succes en steun van de gemeente, de Projectgroep Jordaan en de woningcorporaties. De laatste jaren wordt er wel veel geschreven en gesproken over ouderenhuisvesting. Ook in de Nota Wonen van wethouder Iping. Maar in de praktijk komt er nog maar weinig van de grond, wat voor de gewone Jordaanbewoner op te brengen is. Dat zien we nu ook weer bij Cluster Schievink. Wij herinneren ons nog dat Ruud Stalenhoef van de Projectgroep Jordaan in 1990 enthousiast meldde dat Cluster Schievink was aangekocht. Eindelijk zouden die verwaarloosde panden aangepakt worden! Vijftien jaar later staan ze er nog net zo bij als toen!

Er is een enorme vraag naar betaalbare ouderwoningen in de vorm van sociale huurwoningen. Het aanbod schiet tekort en de streefcijfers worden bij lange na niet gehaald. Dat blijkt al jarenlang uit allerlei onafhankelijke onderzoeken. Ook uit ons eigen BOJ-onderzoek bleek vorig jaar dat ruim tweederde van de oudere buurtbewoners vindt dat de verkoop van huurwoningen moet stoppen. En 88 procent vindt dat er meer betaalbare huurwoningen voor ouderen moeten komen.

Jarenlang is de BOJ beloofd dat er in de Rozenstraat 14 sociale huurwoningen voor ouderen komen. Een druppel op de gloeiende plaat. Maar elke betaalbare huurwoning voor ouderen is er één. Dankzij deze 14 ouderenwoningen had het plan nog draagvlak in de

buurt. Nu wordt het plan veranderd en moeten we kiezen tussen 5 luxe eengezinshuizen met inpandige garage of 15 koopwoningen voor ouderen. Ik vind dit dieptreurig voor de oudere Jordaanbewoners. De buurt vraagt niet om luxe eengezinshuizen met inpandige garages. De buurt vraagt ook nauwelijks om koopwoningen voor ouderen. Vrijwel geen enkele oudere Jordaner kan die betalen.

De buurt vraagt gewoon om betaalbare huurwoningen. En de BOJ vraagt om sociale huurwoningen voor ouderen. Zoals beloofd.

Jan Bosman, Belangengroep Ouderenhuisvesting Jordaan (BOJ) (insprektekst voor Raadscommissie Bouwen en Wonen, 18 mei jl.)

GUNTERS & MEUSER bv

Al meer dan 175 jaar
DE VAKZAAK IN IJZERWAREN,
HANG EN SLUITWERK, GEREEDSCHAP

in de Jordaan

SPECIALIST IN BEVEILIGINGSARTIKELLEN

Egelantiersgracht 2-6 Tel. 622 16 66

Kapper Ton Musscher kapt er mee

Afscheidsfeest voor vaste klanten

'Nee, ik zal het knippen niet missen, maar wel het kletsen, het contact met je klanten.' Ton Musscher houdt er 9 juli – na precies veertig jaar – mee op. Of Ton op zijn laatste dag nog aan knippen toekomt, is de vraag. Zaterdagmiddag is de Nieuwe Leliestraat afgesloten voor verkeer. Vijfhonderd uitnodigingen heeft Ton verzonden aan vaste klanten voor zijn afscheidsfeest. Zo'n zestig komen inmiddels van buiten Amsterdam, de echte spijtoptanten. Natuurlijk is er muziek: een klezmer-band en een rockgroep – deze keer door de klanten geregeld – want muziek, oude jazz, hoorde immers altijd bij de knipbeurt. En... worst van slager Louman. 'Ja, de buurt is wel veranderd, vroeger was Louman een begrip, ook in de Zuid-Jordaan. Yuppen weten niet meer wie Louman is.'

Achter de hoge etalageruit met de indrukwekkende zwarte moustache lijkt de afbraak al begonnen: de wand boven de spiegels is kaalgeplukt. Daar hingen de foto's van kappers uit Cuba, Sri Lanka, Azerbeidzjan, in vreemde bouwstijlen of zomaar op straat, in de loop der jaren door klanten in den vreemde geschoten.

Ze zijn meegenomen door Andy Bosma, een vaste klant die er een beelddrager van maken wil dat als een leesmap bij andere buurtkappers komt te liggen. 'Ze worden op dit moment ingescand, maar volgende week komen ze terug en dan hang ik ze meteen weer op. Ik kan het niet aanzien, die kale muur.' Het pa-

neel met de vier kapsels uit Nigeria hangt er gelukkig nog: Zoulou-plat, Affro, Simple en 'Carl Lewich'

Knipbeurt f 2,10

Ton Musscher is 67 jaar geleden in de Zuid-Jordaan geboren. Ook als een jongere neef van Johnny Jordaan. Ze kwamen elkaar wel eens tegen op verjaardagen van opa en opoe op de Lijnbaansgracht. Na jaren voor een baas te hebben gewerkt, begon Ton op 9 juli 1965 voor zichzelf op dit adres: Nieuwe Leliestraat 80. Een knipbeurt kostte toen fl. 2.10. Nu is het nog steeds maar veertien euro vijftig. Hij kon het pand toen kopen voor 24 duizend gulden, maar hij is altijd blijven huren. 'De bank wilde me geen krediet geven. Ik zat er toen nog maar pas en had nog geen klantenbestand opgebouwd.' De Nieuwe Leliestraat is enorm van karakter veranderd. Vóór de demping van de Rozengracht heette het de 'kalverstraat' van de Jordaan, vol winkels en bedrijfjes. Een buurvrouw heeft de veranderingen van de laatste 50 jaar per pand op foto's vastgelegd. Ik mag het boekwerk tegen de leenregels toch even inzien. Van de 63 winkels in 1954 zijn er in 2004 nog maar 13 over. De straat is een woonstraat geworden.

het Nederlands blijft lastig – maar allemaal laten ze zich het vaste 'kapperskopje' koffie niet ontgaan, en bij deze hitte een pilsje van het café op de hoek. Ze komen waarschijnlijk voor de laatste keer. Alleen de man die zijn baard laat trimmen zegt nog luchtig 'tot volgende week'. Allemaal hebben ze hetzelfde probleem: waarheen na de zomer? Van Musscher zegt – of veinst – geen raad te weten. De aanhouder krijgt een kaartje mee van een kapper op de Rozengracht. 'Ze hebben gevraagd om hier een stapeltje neer te leggen. Je krijgt er korting als je zegt dat je van hier komt.'

Ton heeft wel begrip voor het probleem van zijn klanten. 'Kapper is een intiem beroep, je laat immers niet maar iedereen aan je hoofd zitten.' Zelf zit ie goed, hij laat zich altijd door zijn gediplomeerde dochter knippen. Hij ziet niet op tegen dit afscheid. 'Kan ik met mijn kleinzoon naar ishockey op zaterdag of met m'n kleindochter naar jazzballet. En golfen natuurlijk. Mijn zoon heeft pas zijn examen gehaald en we kunnen nu samen.' Nee, Ton Musscher zal zijn vrouw niet voor de voeten gaan lopen.

Wouter Kleinlooh

Het woord 'kerk' doet ons denken aan wijding, eventueel ook geestvervoering; aan opwekking, vermaning en fatsoenlijk gezang. Inrichting en costumering zijn min of meer plechtig, en in elk geval traditioneel.

In de Verenigde Staten kan de benaming 'church' op de gekste, meest commerciële organisaties slaan. Het is fiscaal aantrekkelijk! Zo is er de Church of Scientology, een bloeiende geldklopperij met filialen waar al niet. L. Ron Hubbard schreef science fiction, maar werd niet rijk. Toen bedacht hij een leer met de kloeke naam Dianetics, en die sloeg in. Later kwam het verhaal Scientology te heten – nog wetenschappelijker.

Wil zo'n toko goed lopen, dan moet een en ander worden geregeld. Het begint met verkondiging in boekvorm. Bekeerlingen gaan die uit het hoofd leren, wat nog niet meevalt: het is geheimzinnige leerstof. Wie echt deskundig wil worden, doorloopt de opeenvolgende graden (met bijbehorende contributie uiteraard) en krijgt zo steeds dieper inzicht. Mensen met ondiep inzicht streven naar promotie en zien graag aanwas verschijnen waarboven ze zich verheven voelen. Die hiërarchie verschaft stevigheid aan het bedrijf.

Titels en costumering zullen de verschillende waardigheden kenbaar maken en zelfs bijdragen tot de romantiek. Denk ter vergelijking aan een instelling als het leger. Dunne strepen, dikke strepen, sterren – ze getuigen van gezag en kunde.

De S.A. was in feite het leger van de Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei, beschikte niet over tanks en veldgeschut, maar gedroeg zich wel degelijk soldatesk, en een rang als Obergruppenführer had een zekere luister. Maar we dwalen af.

De Amerikaanse term 'church' duidt op vroomheid en erediens, en kan als gezegd aanspraak maken op belastingvoordeel, ongeacht het zedelijk gehalte van de gedekte lading. In de jaren 50 berichtte het indiscrete weekblad Confidential over de Church of the Brotherhood of One. Wel, formeel was dat inderdaad een kerk met prediking, liederen enzovoort; maar dan wel uitsluitend voor homofielen, vandaar dat er aan de geestelijke gewaden veel smaak werd besteed. Heel anders dan in een rechtzinnige dorpskerk. Muzikaal zal het ook minder stroef hebben geklonken.

Bestaat die gemeenschap nog? Wie weet; als ze tenminste niet door ruzie over strikjes en kragen uiteen is gevallen. Maar van wereldverovering is nooit iets gebleken.

Omstreeks die tijd ontstond in Californië een radicaal afwijkende kerk, te weten de Church of Satan. Die had meer succes.

Jan Wolkers maakte monument voor Theo Thijssen

'Die geest is niet te ruimen'

Op donderdagavond 16 juni opende burgemeester Job Cohen het door Jan Wolkers ontworpen monument voor schrijver en onderwijsman Theo Thijssen op begraafplaats De Nieuwe Ooster.

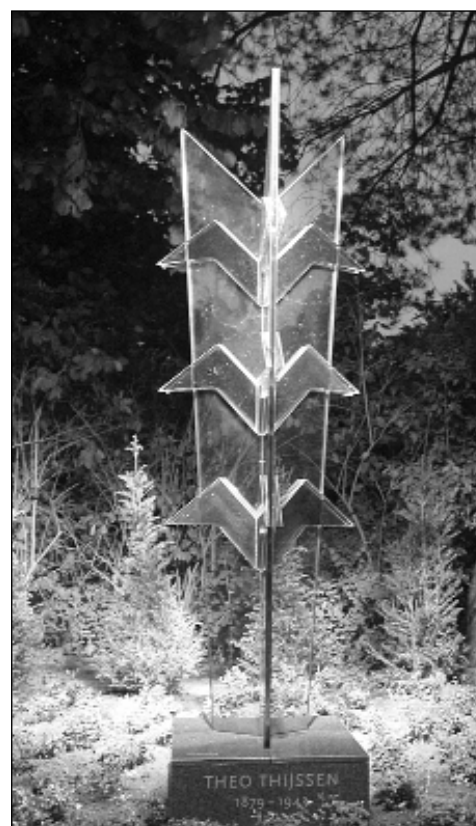
Voordat Cohen door een druk op een knop de rode gordijnen rondom het monument liet vallen, had een aantal sprekers al licht geworpen op de uiteenlopende kwaliteiten van Thijssen. Nadat Marie Louise Meuris, directeur van De Nieuwe Ooster, en Bernard Kruithof, voorzitter

van de Stichting Theo Thijssen, de honderden belangstellenden welkom hadden geheten, eerde stadsdeelvoorziter Martin Verbeet Theo Thijssen als prominent bewoner van Amsterdam-Oost en legde Liesbeth Verheggen van de Algemene Onderwijsbond uit dat de tirades van haar voorganger Thijssen tegen de regeltjesfreaks nog steeds hoogst actueel waren. Daarna hield Geert Mak een bevlogen feestrede, culminerend in het prachtige citaat uit Kees de jongen waarin Kees loopt te fantaseren over de begrafenis van zijn vriendinnetje Rosa Overbeek. Terwijl er (zoals de zanger vooraf als zijn hoop had uitgesproken!) net een bui losbarstte, zong Rick de Leeuw (van voorheen de Tröckener Kecks) 'a capella' zijn op Kees geïnspireerde lied Verloren Zoon. Na de onthulling sprak kleindochter en stichtingsbestuurder Rik Thijssen nog een prachtig persoonlijk dankwoord. Jan Wolkers las een paar favoriete fragmenten uit Thijssens werk voor.

Het monument staat op de plaats waar Thijssen in 1943 begraven werd. Het eigenlijke graf werd in 1955 geruimd. Nu wordt de plek gemarkeerd door een manshoge sculptuur van stevig glas: een formatie van drie gestileerde vogels die recht omhoog vliegen. In een gesprek met Jan Carmiggelt dat op 24 juni verscheen in het Theo Thijssen Bulletin verklaart Wolkers: 'Als Thijssen daar nog gelegen had, had ik zeker iets heel anders gemaakt. Nu heb ik de geest die opstijgt willen verbeelden. De geest van een man met een dergelijk oeuvre en een dergelijke achtergrond, die geest is niet te ruimen en dat heb ik met dat monument willen zeggen.'

FOTOS: M. ZIEGLER

BIKE CITY

Bloemgracht 68-70, tel. 626 37 21

Fietsverhuur ◦ touw & blok
◦ onderdelen ◦ sloten ◦ accessoires
officieel dealer van AZOR BIKE fietsen
klaar-in-één-dag-reparatie-service

ZOMER!
Bike City is er klaar voor!
Is uw fiets er ook klaar voor?
Nog niet? Dan: graag tot ziens!

Straatspeeldag Tichelstraat groot succes

Wat was het gezellig in de Tichelstraat op de Nationale Straatspeeldag op woensdag 1 juni! Dit jaar werd de straatspeeldag niet alleen voor kinderen, maar voor alle generaties georganiseerd. De Tichelstraat was voor één middag autovrij, zodat iedereen veilig kon deelnemen aan de spelen van vroeger en nu.

's Ochtends werd de straat vrolijk versierd door de mannen van Workforce onder leiding van de enthousiaste Lies. Tweehonderdvijftig kinderen hebben meegedaan aan de spelenkermis. Er was ook een competitie voor oud en jong. Oma's en opa's, ouders en buurtgenoten vormden met de kinderen een team. De competitie bestond uit sjoelen, '4 op een rij' en ballen vangen in de wervelwindcabine. Het ging er fanatiek aan toe.

Alle medewerk(st)ers waren zeer gastvrij ontvangen door Klaas en Jos van Centrum de Tichel. Ontzettend leuk was het dat ouderen van het Claverhuis en de SOOJ (Stichting Ouderen Ontmoetingscentrum Jordaan) achter de spelletjes stonden en de kinderen aanmoedigden. In de SOOJ was ook een fototentoonstelling 'Spelen van vroeger en nu in de buurt'. Deze tentoonstelling is nog steeds te bewonderen in de Tichelstraat 55.

Door de goede samenwerking tussen Welzijn Binnenstad, SOOJ, Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael en Centrum de Tichel is het een succesvol buurtfeest geworden. Voor herhaling vatbaar!

Cora Verhoef, Claverhuis

Inspraak

Op 17 mei vond in het Claverhuis een inspraakavond plaats over de voorgenomen herprofilering van het laatste stuk van de Egelantiersgracht aan de even zijde. Bij de aanvang van deze bijeenkomst werd een tweetal brieven van het wijkcentrum Jordaan uitgereikt, beide ondertekend door Wouter Kleinlooh. In beide brieven wordt op licht demagogische wijze bezwaar aangetekend tegen de plannen van het stadsdeel. Ook ter vergadering roerde de heer Kleinlooh zich duchtig: hij was het duidelijk niet eens met wethouder Frankfurter en diens ambtenaren.

Als ik goed ben ingelicht, woont de heer Kleinlooh niet op de Egelantiersgracht, terwijl ook het wijkcentrum daar niet is gevestigd. Mijn vraag is nu, wie de heer Kleinlooh op 17 mei precies vertegenwoordigde, en op grond waarvan hij kennelijk van mening was dat de aanwezige bewoners niet in staat waren om zelf hun belangen in voldoende mate te behartigen. Het lijkt mij in ieder geval geen goed idee om de vroegere betutteling door gemeentelijke overheden te vervangen door de bemoeizucht van zelfbenoemde belangbehartigers in wijkcentra.

E.A. Hofmans
Egelantiersgracht 464

Antwoord Wouter Kleinlooh

De plannen voor de herprofilering van dit deel van de Egelantiersgracht hebben zoals gewoonlijk enige weken ter inzage gelegen op het Wijkcentrum. Uit de reacties van omwonenden die ze kwamen bekijken bleek dat er veel teleurstelling bestond over het verdwijnen van de bestaande bomen. Het Stadsdeel had deze beslissing in feite al een jaar eerder genomen: vijf van de 10 bestaande bomen werden toen middels 'rondsteken' voorbereid op verplanting.

Uit eigen ervaring, enquêtes en ook onlangs weer tijdens de Jordaanconferenties blijkt dat de buurt bomen hoog in het vaandel heeft staan, en zeker wanneer ze bedreigd worden. Kennis over de mogelijkheden om ze te be-

Feestelijke heropening Piramide Speeltuin

De Piramide Speeltuin aan de Haarlemmer Houttuinen is op 22 juni jl. feestelijk heropend door wethouder Els Iping. Op initiatief van de buurtbewoners heeft de speeltuin een ware gedaantewisseling ondergaan.

Het was op deze warme woensdagmiddag een drukte van belang. Voordat de officiële opening werd verricht, waren er allerlei activiteiten georganiseerd. Het ontwerp voor de vernieuwde speeltuin is van Sybolt Meindersma. Het zand is vervangen door een glooiend landschap van okerkleurig gietrubber waarop spannende speeltoestellen zijn geplaatst. De speeltuin is nu ook aangepast voor kinderen met een lichamelijke beperking. Bij de officiële opening werd aangekondigd dat er gratis ijs zou worden uitgedeeld. Onmiddellijk na de plechtigheid werd de ijscofkar door de kinderen bestormd. Ondernemers uit de omgeving hadden voor heerlijke hapjes gezorgd. Iedereen is het erover eens dat de nieuwe Piramidespeeltuin een aanwinst voor de buurt is.

Astrid Brand

houden ontbreekt echter meestal. Die kennis is op het wijkcentrum wel aanwezig.

Op de bewuste inspraakavond heb ik slechts getracht een debat te voeren over de bomenrij, vooral opdat de omwonenden op dit punt hun eigen mening konden aanscherpen. Maar als u viooltjes langs de kade wenst, dan respecteert het wijkcentrum ook die mening, wij betuttelen niemand.

Hoewel niet terzake, wil ik u mijn eigen mening over dit deel van de herinrichting niet onthouden. Ik was en ben het namelijk zeer wél met de wethouder eens dat in dit geval nieuwe bomen een verstandige keus zijn. Mits deze nieuwe bomen dan ook een eerlijke kans krijgen. Vandaar mijn vragen over het toepassen van 25 m3 doorwortelbare ruimte, een norm die nog steeds niet officieel is vastgelegd.

Overigens ben ik in dienst bij het wijkcentrum, een stichting die door actieve buurtgroepen en bewoners wordt bestuurd en door het Stadsdeel wordt gesubsidieerd.

Wouter Kleinlooh

Jaarverslag activiteiten wijkcentrum

Het jaarverslag van Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael over 2004 is uit. Zoals elk jaar geeft het een beeld van de zaken waar het wijkcentrum zich mee bezig houdt. De informatievoorziening en de ondersteuning van bewoners en buurtgroepen op de terreinen wonen en stadsvernieuwing, openbare ruimte, groen in de buurt, kunst & cultuur en voorzieningen zijn daarbij de hoofdpunten. Het jaarverslag staat integraal op de website van het wijkcentrum www.wcjordaan.nl en is voor belangstellenden af te halen op beide locaties van het wijkcentrum.

Elandsgrachtplan zoekt steun... en krijgt het!

Het is alweer een paar maanden geleden dat bijna achthonderd mensen hun handtekening zetten onder het plan voor het Johnny Jordaanplein, dat door enkele buurtbewoners bedacht was. Twee buurtconferenties over de Zuid-Jordaan verder is het hoog tijd u op de hoogte te stellen van de ontwikkelingen. Hoewel, ontwikkelingen? Wanneer gaat de eerste schop eindelijk de grond in?

Wij – drie bevriende buurtbewoners: een stedenbouwkundig ontwerper, een vormgever en een tektschrijver – merkten dat wij ons dagelijks aan dezelfde zaken stoorden op het Johnny Jordaanplein. Het plein was (is helaas nog steeds) een eilandje op zich, omgeven door somber groen in lelijke plantenbakken en afgeschermd van de Prinsengracht door het trafohuisje. Het zicht op het plein en van het plein op Elandsgracht en Prinsengracht ontbreekt. Eigenlijk bestaat het plein voor ons buurtbewoners niet. Alleen toeristen staan regelmatig op het plein met hun yellow bikes, terwijl buurtbewoners het plein links laten liggen. Wat zou het leuk zijn, zeiden wij tegen elkaar, als het plein er gezelliger uit zou zien, met banken, een fontein, ander groen, en een andere, betere plaats voor de beelden. Een echt plein voor de buurt dus, waar iedereen kan toeven en waar af en toe een markt gehouden wordt zoals bijvoorbeeld op het Spui. Al pratend bleken we dezelfde ideeën te hebben over wat de voorwaarden zijn voor een leuk plein. Vervolgens werden schetsen gemaakt en foto's zo bewerkt dat we het nieuwe plein al bijna voor ons zagen. We maakten hiervan een boekje en somden hierin de belangrijkste punten van het plan op:

- Plantenbakken verwijderen en trafohuisje onder de grond zodat het plein toegankelijk en veiliger wordt
- De beelden beter in het zicht plaatsen: op de kop, met de ruggen tegen elkaar of in een halve cirkel.
- Ergens een fontein
- Banken en/of zitjes plaatsen, zodat men kan zitten, spelen, kletsen
- Fietsenrekken tegenover Albert Heijn
- De prachtige bomen handhaven; ander groen of bloemen als afscheiding van de parkeervakken tegenover AH
- Parkeerplaatsen handhaven
- Een aanlegsteiger voor café de Eland
- De pisbak (krul) verplaatsen (vanwege doordringende stank)

Meerderheid

December 2004 schreven we een raadsadres met onder andere de vraag om dit plein, deze kop van de Elandsgracht, alvast aan te pakken volgens ons hapklare plan, dat overigens nog geen definitief plan is maar een ideeënschets. Ons plan kreeg intussen steun en hoe! Maar liefst achthonderd buurtbewoners tekenden de handtekeningenlijsten die bij diverse ondernemers lagen. Maart jl. werd het raads-

ingezonden mededeling

VVD-fractie
Amsterdam-Centrum

Last van
tegenstrijdige
of overbodige
regelgeving?

Meldt het ons
of kom naar
het spreekuur!

elke maandagavond
bel of mail ons

tel: 552 4560
vvd@centrum.amsterdam.nl
www.vvdcentrum.nl

adres behandeld door de raadscommissie Inrichting Openbare Ruimte en we kregen de toezegging ons plan nader toe te kunnen lichten bij de buurtconferenties.

Helaas kregen wij (ondanks toezeggingen van het stadsdeel) niét de gelegenheid ons plan in de eerste buurtconferentie toe te lichten. Toch bleek al gauw dat heel veel mensen dezelfde opvattingen hadden als wij. Het mooiste was dat de visie die duidelijk naar voren kwam, met betrekking tot de herinrichting van de Elandsgracht, de uitvoering van ons plan niet in de weg staat. Sterker nog, ons plan sluit daar naadloos op aan. Ook de ondernemers van de Elandsgracht hebben ons plan in hun visie opgenomen (zie meinummer Jordaan & Gouden Reael). Wij vernamen dat bij de laatste buurtconferentie van 14 juni een ruime meerderheid van de buurtbewoners achter ons plan stond. Wij hadden geen uitnodiging ontvangen voor deze conferentie. We nemen dit het stadsdeel zeer kwalijk, want hierdoor kwamen wij te laat achter tijdstip en locatie.

De herinrichting van het Johnny Jordaanplein, zoals wij die voorstellen, wordt dus op grote schaal gesteund en is met weinig middelen en op korte termijn te realiseren. Dus, stadsdeelbestuur waar wachten jullie op? Houd nu eens eindelijk op met het inventariseren van wat iedereen eigenlijk al weet, en laat eens zien dat jullie ook tot daden kunnen komen! Begin bij de kop van de Elandsgracht, begin bij het Johnny Jordaanplein. Het hoeft de andere plannen niet in de weg te staan. En wij hebben dan tenminste eindelijk een plein. Wij wachten even af...

Jet van Bochove
namens initiatiefgroep Elandsgracht

Stadsdeel verleende medewerking

Geachte redactie,
In de december/januari '04-2005-editie van het blad Jordaan & Gouden Reael trof ik een artikel aan over Restaurant 'La Brasa'. In het artikel schetst de auteur kort de verwickelingen rondom sluiting en heropening van deze horecagelegenheid en de rol die het stadsdeelbestuur hierin zou hebben gespeeld. Hierbij wil ik u wijzen op en aantal onjuistheden in het door u geschetste relaas. U schrijft, dat 'La Brasa' moest sluiten vanwege verscherping van het handhavingsbeleid van het stadsdeelbestuur. Dat is niet juist. De heer Lal wilde van zijn alcoholvrije bedrijf een alcoholshenkend restaurant maken en kreeg als gevolg daarvan te maken met de inrichtings-eisen die de Drank- en Horecawet stelt aan horecabedrijven die alcohol schenken. Volgens deze landelijk geldende wet voldeed de hoogte van het plafond van het restaurant niet aan de eisen. Dit had dus niets te maken met het handhavingsbeleid van het bestuur van Stadsdeel Amsterdam-Centrum. Een ander probleem dat speelde, maar waarover u in uw artikel niet rept, is dat de heer Lal in eerste instantie niet in het bezit was van de verklaring Sociale Hygiëne; een diploma dat volgens de Drank- en Horecawet verplicht wordt gesteld aan iedere exploitant en beheerder van een horecazaak waar alcohol wordt geschonken. Het feit dat de exploitatievergunning voor Restaurant 'La Brasa' slechts tot acht uur 's avonds geopend mocht zijn had evenmin te maken met regelgeving van het stadsdeelbestuur. In de Haarlemmerbuurt is een zogenaamde gunstestop van kracht als gevolg waarvan de sluitingstijd van de horeca in de buurt is beperkt en 'bevroren'. Het opheffen van de gunstestop en daaraan gekoppeld het toestaan van ruimere openingstijden van de horecaken in gunstestopgebieden betreft een bevoegdheid van de Burge-meester. Het stadsdeelbestuur heeft juist medewerking verleend aan de heer Lal en bewerkstelligd, dat zijn restaurant geopend mag blijven tot middernacht.

Hoogachtend, Anne Lize van der Stoel
Voorzitter Dagelijks Bestuur Stadsdeel
Amsterdam-Centrum

Madelievenstraatfeest wegens succes geprolongeed

Veel meer mensen dan verwacht!

Het Madelievenstraatfeest was een ongekend succes. Ruim 150 mensen kwamen op zaterdag 21 mei naar het autovrije straatje tussen Tuinstraat en Anjelijsstraat. Vooral de bewoners van de Madelievenstraat, Sloopstraat en het Madelievenplein lieten zich zien, maar ook oud-bewoners en mensen uit zowel de directe omgeving als toevallige passanten namen een kijkje. Het hoogtepunt was de buurtmaaltijd waarbij ongeveer honderd gasten aanschoven aan lange tafels gevuld met door buurtbewoners gemaakte gerechten.

Spannend was het wel, zo'n straatfeest. Niet in de laatste plaats omdat het weer onbestendig was en er voor de zekerheid grote zeilen moesten worden opgehangen, waarop de wind gemakkelijk vat kreeg. Maar al doende leert men en de zeilen en partytenten bewezen hun dienst toen een flinke stortbui halverwege de avond losbrak tijdens het optreden van Los Dolores. Het gelegenheidsstraatcomité 'De Tulp' had veel voorwerk verzet met het regelen van tafels, stoelen, geluidsinstallatie en andere attributen bij diverse buurthuizen en de Theo Thijssenschool. En ook een biertap en andere lafentissen ontbraken niet. Alleen het opbouwen en versieren op zaterdagochtend was al een feest. Pas op het allerlaatste moment werd duidelijk dat voor een dergelijk straatfeest zowel een evenementenvergunning als een drankvergunning nodig was. Weer wat geleerd! En hoeveel mensen zouden er komen? Zou er genoeg eten zijn, of juist teveel? En de drank? Komt de subsidie af? Het zijn vragen die amateur-sstraatfeestorganisatoren uit hun slaap kunnen houden. De zorgen waren onterecht. Er kwamen veel meer mensen dan verwacht, maar er was ook veel meer eten meegebracht door de buurtgenoten. De drank was schoon op en met het weer viel het uiteindelijk ook mee. En vermaak was er genoeg. De kleintjes hadden pret met Benno de Clown en de poppenkast en konden pannenkoeken eten en spelletjes doen in het speeltuintje en zich natuurlijk laten schminken.

De groten hadden vooral genoeg aan elkaar. Menigeen ontmoette op die ene dag meer nieuwe burens dan in heel wat voorafgaande jaren. Levensgeschiedenissen werden verteld, gemeenschappelijkheden ontdekt, nieuwtjes uitgewisseld. Tussendoor werd een Madelievenstraatsmartlap gezongen, traden Ron Accordeon en Los Dolores op en kwam zelfs 'Die Rudy aus Tirol' even langs. En niemand slaagde erin straatschaakkampioen Ticho te verslaan. Uiteindelijk bleek het programma zelfs zo vol dat de geplande Karaoke en Disco aanzienlijk bekort moesten worden om de afgesproken sluitingstijd van twaalf uur te kunnen halen. Nog dezelfde nacht werden de zaken afgebroken en opgeruimd en de volgende dagen maakten vele handen licht werk van het terugbrengen van de geleende en gehuurde spullen.

Met algemene stem heeft het straatcomité besloten dat het samen met de buurt op de derde zaterdag in mei 2006 weer een Madelievenstraatfeest zal organiseren. Want het was niet alleen geweldig leuk, het initiatief schiep ook een gevoel, van saamhorigheid. Een buurtgenote verwoordde het aldus: 'Het leek wel alsof we een grote familie in Frankrijk waren. 'Dus, wegens succes geprolongeed!'

Maarten Evenblij
Nagenieten kan op:
www.Madelievenstraatfeest.tk

Gierzwaluwen in Marnixsporthal?

Als u omhoog kijkt, is het mogelijk dat u een gierzwaluw ziet. De vogels broeden in openingen van gebouwen. Dit kan bij een regenpijp waar het gat groot genoeg is om eronder te kruipen, een kierende dakpan of een ingemetselde nestkast. Gierzwaluwen zijn hier in de maanden mei, juni en juli om te nestelen. Zij zoeken de oude nestplek op, die het vorige jaar gebruikt is.

Sommige paartjes hebben geen nestruimte. Die zoeken vanaf mei naar openingen die ze vliegend kunnen bereiken. De vogels die geen nestruimte hebben, slapen in de lucht op ongeveer drie kilometer hoogte. Deze vogels zoeken het gehele seizoen naar een geschikte nestplaats. De Werkgroep Gierzwaluwen benadert woningcorporaties, architecten en bewoners om nieuwe nestgelegenheden te realiseren in Amsterdam. In de huidige nieuwbouw hebben vogels geen mogelijkheden om te nestelen. Overlast van uitwerpselen geven de gierzwaluwen niet. De nesten kunnen dus zon-

der beperking worden ingemetseld. Onlangs hebben we het projectbureau sportzaken benaderd met het voorstel om gierzwaluw-nestkasten in te metselen in de nieuwe sporthal. Hier is enthousiast op gereageerd. Wij houden u op de hoogte. In de maand juli zijn er wandelingen om de gierzwaluwen te bekijken in de buurt. Tijdens de wandeling vertellen wij u over het leven en voorkomen van de gierzwaluwen en bezoeken tevens enkele historische plaatsen van Amsterdam. Nadere informatie kunt u krijgen op tel. 616 47 59, na 18.00 uur.

Gerard Schuitemaker
Werkgroep Gierzwaluwen

Aan alle muzikale buurtbewoners!

Wie heeft zin om zondagmiddag 31 juli deel te nemen aan een muzikale instuif op de prachtige binnenplaats van de Platanen, Lauriergracht 101-103? De bewoners van de Platanen nodigen u uit om vanaf 14.00 uur deel te nemen aan deze informele muzikale middag. Bespeelt u een instrument of heeft u een prachtige zangstem? Alle vormen en stijlen zijn van harte welkom!

Graag aanmelden bij Henk van Faassen,
tel. 6244008

ADVOCATENKANTOOR Seegers & Lebouille

Met problemen op het gebied van huur van woon- en bedrijfsruimte, werk en ontslag, uitkeringen, verblijfsvergunningen, huwelijk en echtscheiding, letselschade en strafrecht kunt u bij ons terecht.

Juridisch advies uitsluitend na telefonische afspraak

ADVOCATENKANTOOR Seegers & Lebouille

Egelantiersgracht 576
1015 RR Amsterdam

tel.: 420 08 88, fax: 638 30 22
advocaten@seegers-lebouille.nl

Schoone Weespad 2de Laurierdwarstraat

Heerlijk tuinieren in de zomerse buitenlucht

De zomer bloeit weer uitbundig aan het Schoone Weespad, de grote buurttuin in de Zuid-Jordaan, prachtig gelegen tussen Rozengracht en Lauriergracht. Voor de vier vaste tuiniersters zijn extra handen in deze tijd meer dan welkom.

Bezoekers staan steeds weer versteld van de kleuren in de tuin op ieder tijdstip van het jaar. Na de rijke voorjaarsbloesems en de siringen zien we nu bij binnenkomst de rotstuin in volle bloei. De paarse vlinderstruiken beginnen te ontluiken. En met een beetje geluk de rode zonnehoeft.

In alle seizoenen bloeit er wel iets, zelfs in de winter en ook in de schaduwtuin helemaal achterin. Daar bloesemen nu diverse soorten hortensia's en er staan lelietjes van dalen, eigenlijk een wilde bloemsoort. En de schuimbloem! In de tuin staan verder diverse fruitbomen, er zijn aardbeien, druiven, bessen en frambozen en een kruidentuin. Of deze vruchten van de vervuilde stadgrond wel of niet ge-

geten kunnen worden blijft in discussie. De een doet het wel de ander niet.

Geurige lavendel

Maar de rozen die we in alle kleuren hebben en die tot in december bloeien, lopen nu uit en vragen om verzorging. En er is zevenblad, dat moet worden weggehaald, veel werk dus. Als je ervan houdt is werken in de tuin een verrukking. Vooral nu, in de warme buitenlucht. En er zijn voor iedereen die van buiten werken houdt klussen te vinden. Zoals schoffelen, spitzen en compost opbrengen, gras en mos tussen de stenen paden weghalen, composthoop omzetten, snoeiwerk, de geurige lavendel en de winterjasmijn bijknippen, zaadjes van de stokroos en de akelei verzamelen, het gras bestemen, dorre plantenresten verwijderen. U bent van harte welkom op zaterdag van 12 tot 15 uur & doordeweekse avonden in overleg.

Tuinvereniging het Schoone Weespad is te bereiken op tel. 6272907 (Petra Hunsche) of 6227395 (Anne van Delft)

Geslaagde Open Tuinendag

Het was weer druk in Jordaan en de Gouden Reael op zondag 12 juni: een misdaadwandeling, een concert in het Claes Claeshofje en de jaarlijkse Open Tuinendag.

Werkgroep Meer Groen in de Jordaan, die de Open Tuinendag organiseert, had tuinenbezitters in de Haarlemmerbuurt en Westelijke Eilanden enthousiast gemaakt om dit jaar ook deel te nemen. Omdat de route anders heel lang zou worden, werd hij dit keer beperkt tot de Noord-Jordaan en de Gouden Reael. Beginpunt was de binnentuin van woonzorgcentrum 'de Rietvinck'.

Circa 350 bezoekers genoten ondanks het koude weer van de verhalen van de tuinenbezitters en de verrassende afwisseling tussen de openheid van de tuinen aan het water op de eilanden, de beslotenheid van tuinen, hofjes en plaatsjes in de Haarlemmerbuurt en Jordaan en het spectaculaire uitzicht over de daken op een enkel dakterras. Op veel plaatsen waren de bij de deelnemende tuinen opgehangen groene ballonnen te zien en liepen mensen met de routebeschrijving. Gelukkig hielden de bezoekers het tijdens de openstellingsuren droog.

De werkgroep wil de vele tuinenbezitters en vrijwilligers en de medewerkers van 'de Rietvinck' hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan een geslaagde dag.

Tryntsje Bakkum

Boten aan de Hollandse Tuin

Beste bewoners aan de Hollandse Tuin (Bickerseiland), Zoals u gemerkt zal hebben, meren er steeds meer bootjes aan bij de oever aan de Hollandse Tuin. Dit is een unieke plek met picknicktafels waar veel gebruik van gemaakt wordt. Mensen die daar zitten met mooi weer, mensen die er lunchen en af en toe het in- en uitstappen van mensen uit boten, die dan weer weg gaan. Dat is oogluikend toegelaten en dat is prima. Ook het jaarlijks terugkerende festijn Gay Parade is leuk. Maar nu heeft de Dienst Binnenwater Beheer Amsterdam (BBA) de borden met aanmeverbod weggehaald. Nu gaan er al boten voor vast aanmeren, het uitzicht op het water wordt zo een stuk minder en het huidige gebruik beperkt. Straks zijn de oevers bezet door lang liggende boten. Is dit een vooruitlopen op de nieuwe Visie op het Water, waar ook woonboten op deze mooie plek bedacht zijn?

Ik heb de Dienst Binnenwaterbeheer hierover aangeschreven, maar nog geen bericht teruggekregen. Hopelijk wordt dit besluit teruggedraaid. Ik ben bang dat deze mooie walkant veranderd in ligplaatsen voor boten, met alle gevolgen van dien. Slaapplaatsen voor diverse soorten mensen, inbraken in bootjes, verloederen en weg uitzicht en gebruik voor even. Van een gemeentelijk besluit hierover heb ik niets gehoord of gelezen. Stel ook uw vragen.

Jan Witte

Liberalisering ontnemt kunstenaars hun werkruimte

Van cultureel naar marktconform besef

De vorige eeuw, de 20ste, werd in Amsterdam onder meer gekenmerkt door het beleid en het optreden van enkele grote, visionaire sociaal-democratische wethouders. De namen Wibaut en De Miranda spreken voor zich, maar er waren er veel meer. Zeer belangrijk in hun beleid was de opvatting dat voor de kunsten ruim baan diende te worden gemaakt. In dat kader namen zij vele maatregelen die alle tot doel hadden de kunst en het maken van kunst te bevorderen. Een van de aspecten, later in deze eeuw, was dat aan beeldende kunstenaars atelierruimte werd verhuurd tegen lagere huren dan voor andere huurders zouden gelden. Deze maatregel kwam in een stroomversnelling toen in (vooral) het centrum van Amsterdam vele schoolgebouwen leeg kwamen. Deze leegstand, zo vond het stadsbestuur, was heel geschikt om als atelierruimte te worden verhuurd. Tot in de jaren tachtig van de vorige eeuw was dat de situatie, waarin de bestuurders trots waren op hetgeen zij mogelijk maakten en de kunstenaars konden doorwerken op basis van onder meer een betaalbare atelierhuur. Het heeft de stad een niet geringe culturele stimulans gegeven.

Huidige praktijk

Met het geleidelijk wegebben van de culturele gedrevenheid bij een toenemend aantal stadsbestuurders bleek in de jaren '80 ook de klad gekomen in de administratie van het Gem. Grondbedrijf, de beheerder van de panden, tevens het bedrijf dat de huren moest incasseren. Het was een zootje op de burelen van het Grondbedrijf en, min of meer in paniek, werd eind jaren tachtig verordonneerd dat de panden dienden te worden afgestoten. Dit was een zeer bedreigende situatie die kunstenaars noopte een vlammend pleidooi bij o.m. burgemeester Van Tijn te houden teneinde de atelierruimtes te behouden. Het dreigende gevaar werd afgewend, echter de koude cijferaren waren wakker geworden. Geleidelijk raakte het cultureel besef bij bestuurders meer en meer op de achtergrond en dit besef werd vervangen door een voor die dagen geheel nieuw begrip 'marktconform'. Dit begrip is de basis voor de nieuwe manier van benaderen van kunstenaars en hun werkplaatsen.

Mijn verhaal

In mei 2002 kwam ik terug van een langere reis en in mijn brievenbus zat een schrijven van het inmiddels opgerichte Stadsdeel Centrum, gedateerd 27 april, met het aankondigen van een

grandioze huurverhoging (van iets meer dan 190 euro naar bijna 450 euro per maand) per 1 mei 2002! Geschrokken vroeg ik belet op het spreekuur van de verantwoordelijke wethouder, mevr. Els Iping. Tijdens dit gesprek verklaarde zij te willen luisteren naar argumenten, er niet direct op te willen antwoorden, echter binnen een maand zou ik dan een antwoord krijgen en tot die tijd stond de procedure stil. Mijn argumenten waren zoals ik boven al omschreef, cultuurhistorisch en ik vroeg mevr. Iping of zij als sociaal-democraat kon verantwoorden van het pad af te wijken dat door zoveel illustere voorgangers was ingezet. Ook gaf ik nog aan dat het een groot schandaal was iemand 3 dagen tijd te gunnen om een dergelijke enorme huurverhoging op te leggen. Binnen een maand kreeg ik antwoord: met geen woord ging de wethouder in op de inhoud van het gesprek, het antwoord kwam neer op een botte herhaling van de eerste brief.

Met steun van de Kunstenbond FNV-Kiem heb ik geprobeerd bij de kantonrechter mijn gelijk te halen. Dat is maar zeer ten dele gelukt en de argumenten van de rechter waren helder. Hij zei over de verhoging van de huur dat hij uitsluitend kon oordelen of deze (nieuwe) huur redelijk was in vergelijking met andere bedrijfsruimten. Als ik mij beriep op een gegroeide huurpolitiek t.a.v. kunstenaarsateliers in het verleden, dan was dit volgens de rechter een politieke zaak die in de politiek kennelijk was teruggeschroefd. Klachten diende ik dan ook in de politiek te deponeren en niet bij de rechter. Wel was de rechter van oordeel dat het Stadsdeel onbehoorlijk had gehandeld inzake de termijn van aanzegging en hij heeft hiervoor een korte overgangsregeling opgelegd aan het Stadsdeel.

Sociaal-democratisch stadsbestuur

Tot zover de feiten, behalve dat ik nog wat kwijt wil over de manier van doen. Ten eerste van mevr. Iping. Zij beaamde sociaal-democraat te zijn, knikte steeds als ik als ik het had over het sociaal-democratisch stadsbestuur dat de geschiedenis van Amsterdam (in de vorige eeuw) zo positief kleurde en hoe trots ik daar altijd op geweest was. Daarna gaf ze me een hand en zei me goed geluisterd te hebben om me in een opvolgende brief kouder dan een kikker een herhaling van zetten voor te leggen. Tijdens een vergadering van kunstenaars, enige tijd later, om deze problematiek te bespreken (het was in de voormalige zilversmedenschool in de Baarsjes) betoogde mevr. Iping dat er toch zoveel gedaan wordt voor kunstenaars en noemde als voorbeeld het 'broedplaatsenbeleid'.

Toen ik een vraag mocht stellen, vroeg ik mevr. Iping of zij de aanwezigen het verschil tussen een atelier en een broedplaats duidelijk kon maken. Haar antwoord was: Daar heb je Landsaat weer, die wil weer een moeilijke vraag stellen. De voorzitter zei toen: 'Volgende vraag.'

Na de huurverhoging kwam niet zo heel lang geleden de verordening dat alle kasten en vlonders uit de gangen verwijderd dienden te worden. De kunstenaars in het gebouw aan de Nieuwe Teertuinen 17 hebben in de loop van de tijd, steeds in onderling overleg, bergruimte gecreëerd in gangen, en wel steeds op een

FOTO JACQUELINE DESSING

Klaslokalen als ateliers. Aanvankelijk een betaalbare oplossing, maar de liberalisering leidde tot extreme huurverhogingen. Hier het atelier van schilder Henk Zomer in een voormalig schoolgebouw aan het Singel.

wijze die de doorgang niet versperde en waar niemand last van had. De voormalige opzichter (nog van de tijd dat Amsterdam gewoon Amsterdam was) had daar geen enkel bezwaar tegen. En nu moest alles opeens weg, 'want er moest geschilderd worden'. Paniek in het gebouw.

'Niet voor goeie kunstenaar'

We vroegen een gesprek met de opzichter. Deze kwam en zei dat er geen wrikken aan het Stadsdeelstandpunt was. Het moest netjes en de brandweer wilde het. Op deze bijeenkomst deelde de man ook nog mee dat de huren verder zouden worden opgetrokken. Toen een van de aanwezige kunstenaars opmerkte dat dit dan wel heel veel zou worden voor een kunstenaar merkte hij op: 'Niet voor een goeie kunstenaar.' Overigens heb ik nadien aan een brandweeramtbenaar gevraagd in het gebouw te komen kijken. Hij zei dat hij niets gevaarlijks zag in wat wij hadden ingericht, echter, toen ik verklaarde waarom ik naar zijn oordeel vroeg, zei hij dat z'n mening nu mis-

schien wel was veranderd en ook wilde hij z'n naam niet vermeld hebben...

Inmiddels zijn met grof geweld alle bergruimten en opslagplaatsen weggehakt en is het gebouw keurig geschilderd. Vele collega's en ook mijzelf achterlatend in een atelier waar je je kont niet meer kon keren. Er waait door Stadsdeel Centrum een soort truttige netheidswind, waarin vlaggen moeten verwijderd, grachtjes gegraven en gangen gewit moeten worden.

Tenslotte: Als het inderdaad zo zou zijn, zoals hier en daar gedacht wordt, dat vanuit de centrale stad er directieven zouden bestaan tot verhoging van atelierhuren, dan is er toch wel een zeer groot verschil tussen de verschillende stadsdelen in de manier waarop e.e.a. ten uitvoer wordt gebracht. Vaak wordt een zeer geleidelijke huurverhoging toegepast en andere varianten heb ik ook van gehoord. Nergens wordt de maatregel zo hard en bot ten uitvoer gebracht als in het Stadsdeel Centrum.

Hans Landsaat

Zomerseizoen Muziek in de Hofjes

Op Pinkstermiddag kondigde een spetterend concert vanaf de wateren van de Jordaan en de Gouden Reael het de burger al aan: het seizoen van de gratis concerten in de hofjes en op de pleintjes van onze buurten ging van start. Het eerste concert aan wal, met een warmbloedig optreden van het Balkankoor Slavuj in het Claes Claeszhojfe was meteen een schot in de roos, want de intieme ruimte van het hofje kon de toeloop nauwelijks bevatten en de toeloop was enthousiast.

Dat belooft iets voor de vijf concerten die nog komen gaan. Ieders muzikale smaak vindt er wel iets van zijn gading en de minder kieskeurigen komen gewoon naar alle concerten op een rij. Eenmaal per twee weken zullen ze te horen zijn op zondagmiddag 14.00 uur. Vergeet niet uw paraplu als het regent en doop hem om tot parasol als de zon te onbarmhartig schijnt. Het nog komende deel van het programma gaat aldus:

10 juli 14.00 uur:

Platanen, Lauriergracht 101-105

De Wester Harmonie – een orkest van 35 muzikanten! Het concert van het vorig jaar klonk zo fantastisch dat zelfs een tweede optreden niet uitblijven kon. Het repertoire is ook deze keer breed en het meeste ervan is speciaal gearrangeerd voor dit orkest, met een overdaad aan verrassende muzikale vondsten.

24 juli 14.00 uur:

Concordiahofje, Westerstraat 221-287

Het Jordaan Kwartet – een strijkkwartet dat inzet op klassieke muziek met daarin veel variatie: Boccherini, Haydn, Mozart en Dvořák.

7 augustus: 14.00 uur:

Vinkenstraat tussen nrs 47 en 54

Duo Rick, bestaande uit Rikje Maria Ruiter (viool) en Eric Evenhuis (accordeon), met authentieke Klezmermuziek. Klezmermuziek is traditionele Joodse muziek, speciaal voor bruiloften en partijen, uit de Shtetles van Oost Europa – uit zo'n Shtetle als dat van de musical Anatevka bijvoorbeeld.

21 augustus 14.00 uur:

Bakkerpleintje, Tuinstraat tussen nrs 76 en 90

Fredie Kuiper, eigen liedjes, die het leven met passie en humor bezingen. Fredie begeleidt zichzelf op accordeon en wordt bijgestaan op gitaar en bas.

5 september 14.00 uur:

Karthuizerhof, Karthuizersstraat 87-171

Vibracões, de choras van Brazilië. Chorosmuziek, rond 1900 ontstaan, vermengt traditionele Europese dansmuziek, vooral de polka, met de levendige ritmieken van de Braziliaanse muziek. Twee continenten maken samen een rondedansje.

Alle concerten zijn gratis voor het publiek.

En kruis vast aan op de kalender: zondag 18 september het traditionele operaconcert, ditmaal op de Noordermarkt.

Werkgroep Kunst & Cultuur van de Westelijke Binnenstad

**BOEKHANDEL
ISLAND
BOOKSTORE**

**BINNEN- EN BUITENLANDSE KRANTEN
TIJDSCHRIFTEN
NEDERLANDSE EN VERTAALDE LITERATUUR
ENGELSTALIGE LITERATUUR
POËZIE
ZWANGERSCHAP EN OPVOEDING
KINDERBOEKEN
THRILLERS EN SCIENCE FICTION
REISBOEKEN EN KAARTEN
WOORDENBOEKEN
MENS EN MAATSCHAPPIJ
POLITIEK EN GESCHIEDENIS**

openingstijden

zondag	11-15u
maandag	9-18u
dinsdag	10-18u
woensdag	10-20u
donderdag	10-21u
vrijdag	10-20u
zaterdag	9-18u

WESTERSTRAAT 15 1015 LT AMSTERDAM
 t 020 6389252 f 020 6389243
 email islabook@worldaccess.nl
 internet <http://www.worldaccess.nl/~islabook>

Het ROC-gebouw... wat gebeurt daarmee?

Langs de Westerstraat verheft zich breed en hoog een gebouw waar tot voor kort het Regionale Opleidingscentrum was gevestigd, ofwel het ROC. Het ROC vetrok, het stadsdeel kocht het pand en nu wachten 4600 m2 van bruikbaar vloeroppervlak op een nuttig gebruik. Wat zal het gebruik moeten zijn?

De deelraad had daar al een mooi plan voor toen ze aan wethouder Iping toestemming gaf om het gebouw te kopen. De randvoorwaarde die werd gesteld behelsde de huisvesting voor een mengeling van verschillende culturele bestemmingen met verschillende huurprijzen en daarin professionele cultuur en amateurkunst en gesubsidieerde en ongesubsidieerde initiatieven bijeengebracht. En dat alles met een open deur voor de cultureel geïnteresseerden uit de buurt, van de binnenstad en uit Amsterdam als geheel.

Alles mooi en verantwoord dus, maar blijkbaar te mooi en te verwantwoord om waar zijn. Ofschoon de gemeente Amsterdam over een eigen organisatie inzake zulke beleidspectieven beschikt, nl het Project Management Bureau dat o.a. adviseert over broedplaatsen voor kunstenaars, nam mev. Iping voor veel geld een bureau van buiten in de arm. Dit bureau, het STOA kwam naar aanleiding van een ambitieus verbouwingsplan van dik €4 miljoen dat het stadsdeel door een duur betaalde architect had laten becijferen, met een plan tot verhuur van het gebouw aan een drietal solvante en betrouwbare huurders. Deze toewijzing ondershands, zonder open inschrijving en zonder overleg met bestaande huurders in het gebouw, bleek te betreffen Stichting De Appel, een centrum voor levende en alternatieve ogende kunst dat nu fraai maar te duur is gehuisvest in een gebouw aan de Spiegelstraat, het Maurits Binger Film Institute, een post-academische afdeling van de Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten en het gezelschap 'Het Toneel Speelt', dat in de ruimten van het ROC gebouw waarschijnlijk weinig meer kan doen dan repeteren en administreren. Zij verenigden zich in het voorlopig nog officieuze collectief 'Het Westerhuis'. Dit huis moet het beheer over het hele gebouw gaan voeren, dus onder andere het beheer over de onderhuur van de ruimte die na het bevredigen van de eigen verlangens misschien nog overschiet, zodat ook de andere gegadigden moeten gaan beantwoorden aan wat 'Het Westerhuis' hen nog wil gunnen.

Achter gesloten deuren

Dat alles omdat het gebouw van het ROC niet goedkoop was en dik €4 miljoen niet niks. Hoe geldig is dat argument? Ten eerste werd die verbouwing van dik €4 miljoen intussen gereduceerd tot een verbouwing van €1,8 miljoen, precies het bedrag dat het Project Manage-

ment Bureau samen met een ander en meer buurtgericht initiatief voor het gebouw, waarover verderop meer, had berekend. Ten tweede zijn er de randvoorwaarden, zoals bij de aankoop door de Deelraad gesteld. Het gebouw moest een culturele functie van gemengde aard krijgen, voor zowel buurt, binnenstad en grote stad. Voorzover de wethouder, die zich beroept op het STOA-advies, het gebouw al ingevuld ziet, is er voor de binnenstad en de stad zeer weinig en voor de buurt geen enkele eer aan haar plan te behalen. Het Maurits Binger Film Institute – waar de voertaal het Engels is – en het Toneel Speelt zullen voornamelijk achter gesloten deuren werken, De Appel is een instituut waar iedereen naar binnen mag maar waar al sinds de oprichting dertig jaar terug alleen een minimale incrowd naar binnen gaat, net als in het SM Bureau Amsterdam, dat in de Rozenstraat is gevestigd en dat een analogo programma brengt. Heeft de Jordaan ook de Appel nog nodig? Van die twee andere culturele huurders, die hun activiteiten in het ROC-gebouw achter een gesloten deur zullen ontplooiën, spreek ik dan nog niet.

Doodsteek

In drie lokalen van het ROC-gebouw is sinds zeven jaar het Atelier Sanne gevestigd: een centrum voor culturele activiteiten van allerlei soort, ten behoeve van bedrijven die een origineel uitje willen en van de buurtbewoner die de eigen krachten wil beproeven met penseel, op de dansvloer en zo voort. Het Atelier bedruipt zichzelf, bedient een zeer ruim veld van gegadigden, ontwikkelde in samenspraak met het Project Management Bureau eigen en financieel haalbare plannen voor de invulling van het ROC-gebouw, maar werd door het STOA en bijgevolg door wethouder Iping volledig buiten het spel gehouden en staat nu voor de verrassing van een tijdelijk huurcontract, notabene met een opzegtermijn van een maand, en, als 'Het Westerhuis' het pand trekt en atelier Sanne zou mogen blijven, een fikse huurverhoging. Beide staan voor het bedrijf gelijk met een doodsteek.

En dat terwijl de aanwezigheid van het Atelier in het gebouw volledig past in de zo prijzenswaardige randvoorwaarde van de Deelraad bij de aankoop van het gebouw. En dat terwijl het Atelier zich zeven jaar lang zo verdienstelijk maakte voor de culturele uitstraling van het gebouw dat de status en de rechten van hoofdhuurder gerechtvaardigd zijn. Aldus

welkom op giro 6181100, t.n.v. Stichting Theo Thijssen, Amsterdam!) Voor meer informatie en kaartverkoop: Theo Thijssen Museum, Eerste Leliedwarsstraat 16, tel. 4207119.

Opgelet: Theo Thijssen Museum heeft een nieuwe website, www.theothijssenmuseum.nl

Wandelingen door de Jordaan van Theo Thijssen

Tot en met 30 oktober organiseert het Theo Thijssen Museum in Amsterdam weer ieder weekend rondleidingen door de Jordaan, de buurt van Thijssens jeugd. De bekende schrijver, onderwijsman en politicus groeide eind 19de eeuw op in de schaduw van de Westertoren.

Deze buurt vormt ook het decor van een aantal van zijn boeken: Kees de jongen, Jongensdagen, Het taaie ongerief en In de ochtend van het leven. De wandelingen beginnen elke zondagmiddag om 13.00 uur in het museum en duren ongeveer twee uur. Aan iedere rondleiding kunnen maximaal 20 mensen deelnemen: de volgorde van aanmelding is beslissend. Gelieve uiterlijk zaterdagmiddag (ter plekke of telefonisch) te reserveren bij de receptie van het museum, dat wekelijks open is van donderdag t/m zondag, 12.00-17.00 uur. Bij minder dan vier reserveringen wordt de wandeling in principe afgelast.

Deelname aan de rondleidingen kost €5 per persoon, inclusief toegang tot het museum. Voor Vrienden van Theo Thijssen (donateurs) is de deelname gratis. (Donaties zijn meer dan

dreigt een prachtig en succesvol burgerlijk initiatief van de kaart te worden geveegd alsof het nooit op die kaart had gestaan. Alles heel vreemd dus en zo te zien slecht voor de Jordaan.

Initiatiefgroep

Het was voor enkele cultureel geïnteresseerde Jordanezen een aanleiding om een initiatiefgroep te vormen die de invulling van het ROC-gebouw in de gaten zal houden en waar mogelijk bij zal sturen, minstens totdat alle teerlingen geworpen zijn. Het doel is een open deur, een culturele invulling die tenminste ook voor de buurt iets gaat betekenen en die naast een invulling voor de hogere cultuur inderdaad ook ruimte biedt, en wel betaalbare ruimte biedt, aan initiatieven vanuit de officiële, gewone, liefhebberscultuur, zoals bijvoorbeeld dat van Atelier Sanne. En alles precies zoals de Deelraad het zich indertijd ook al had voorgesteld.

Maar de toekomst van het ROC-gebouw is in de eerste plaats een zaak van de buurt zelf. Wat is de mening van de cultureel geïnteresseerde Jordanees? Wat zijn de ideeën die deze misschien zelf nog heeft? Het idee van de initiatiefgroep is om de gevoelens omtrent deze zaken te gaan peilen, op een samenkomst die rond half september a.s. voor dit doel in de Jordaan zal worden belegd. Het resultaat van de peiling kan dan vervolgens worden voorgelegd aan de Deelraad.

Zo'n peiling: het had allang gebeurd moeten zijn, en wel op initiatief van de wethouder, maar het kan pas gaan gebeuren in september. Over de plaats, de dag en de tijd licht het eerstvolgende nummer van deze krant de Jordanees nog in.

Hans Sizoo
namens de initiatiefgroep ROC-gebouw

Enkele leden van de initiatiefgroep in het ROC-gebouw

Sociale huren voor sociale functies

De gemeente Amsterdam gaat afspraken maken met stadsdelen en woningcorporaties over sociale huren voor zorg- en cultuurinstellingen, maatschappelijke organisaties en kleine zelfstandigen. Daarvan zijn de meeste in de laatste jaren geconfronteerd met fikse huurverhogingen. Amsterdam Anders/ De Groenen diende hier al in 2002 de notitie 'Woonbeleid in perspectief' over in, samen met GroenLinks. Twee jaar later liet wethouder Stadig weten beleid hierop niet nodig te vinden. Vanavond, weer ruim een jaar later, nam de gemeenteraad daar geen genoegen mee.

Jupijn Haffmans, raadslid Amsterdam Anders/ De Groenen, is blij dat er eindelijk iets gebeurt: 'Het is direct schadelijk voor Amsterdam dat sociale organisaties niet in de (binnen)stad terecht kunnen. De huren zijn simpelweg te hoog. Deze sociale functies hebben zijn be-

langrijk voor de buurt- en stadsbewoners en voor de diversiteit. Met de huidige tendens van marktconforme huren wordt Amsterdam een saaie stad met alleen grote bedrijven en winkelketens.'

Eens in de twee jaar maakt de gemeente afspraken met stadsdelen en corporaties over huisvesting. Dit najaar wordt een nieuwe convenant voorbereid. Tijdens een conferentie van deze partijen op 26 mei jl. bleek bereidheid om een oplossing te vinden voor verdringing van sociale functies. Niet alleen bestaande organisaties en bedrijfjes worden bedreigd, voor starters is het vrijwel onmogelijk een betaalbare ruimte te vinden in met name het centrum en de 19e-eeuwse wijken. Haffmans: 'Met dit draagvlak moet het toch lukken een leuke, toegankelijke stad te behouden. In ieder geval is de opdracht aan het college duidelijk: garandeer ruimte voor niet-commerciële organisaties in de stad.'

Culturele wandelingen Westelijke Binnenstad

zaterdag 9 juli en 13 augustus van 11.00-13.00 uur

'Lichte vogels', leef- en liedcultuur in de Jordaan

Deze wandeling gaat over eeuwen liedcultuur in de Jordaan, van Bredero en Vondel tot Johnny Meijer en Rika Jansen/ Zwarte Riek. Meijer en Jansen maakten deel uit van een generatie zangers en musici die in het begin van de jaren dertig in de Jordaan werd geboren. Die generatie was buitengewoon getalenteerd en wedijverde met de Franse chanson en de Amerikaanse jazz.

zondag 10 juli van 14.00-16.00

'Moordverhalen: feit en fictie'

Mieke Krijger gidst u door het criminele verleden van de Noord-Jordaan en het Haarlemmerplein en omgeving.

Daarbij put zij uit haar eigen archief, uit het boek De postzegelman (2000) van ex-provo Danny Schoen en uit Written in Blood. Fatal Attraction in Enlightenment Amsterdam (2004) van Pieter Spierenburg. Spierenburg, universitair hoofddocent geschiedenis aan de Erasmus Universiteit. Als historische detective heropende hij twee 'cold cases' uit het begin van de achttiende eeuw. Het boek is te koop in Alibi, Willemsstraat 21, waarvandaan de wandeling start.

Kosten €7,50. Inlichtingen <http://home.wanadoo.nl/mieke.krijger>.

Aanmelden noodzakelijk, bij voorkeur per e-mail: mieke.krijger@wanadoo.nl of tel. 6244695

Marnixstraat Ietselstraat (3)

Inmiddels heeft de actie 'Stoplicht Willemsstraat' een groot aantal handtekeningen opgehaald. De actie voor meer verkeersveiligheid in de Marnixstraat heeft niet alleen belangstelling van de lokale politiek gekregen, maar ook ruime aandacht in de kranten en op de televisie. Dat lijkt natuurlijk heel aardig, maar nog steeds zijn er geen maatregelen genomen tegen de verkeersgevaarlijk kruispunten in de Marnixstraat.

De recente opening van het 'SkatePark' in het Marnixplantsoen door verantwoordelijk wethouder Guido Frankfurter bood een prima gelegenheid dit informeel op de locatie zelf nog even met hem te bespreken. Hoewel Frankfurter nog niet wilde toezeggen of de huidige verkeerslichten verbeterd en uitgebreid worden, zei hij wel dat een concrete aanpak voor de Marnixstraat thans een hoge prioriteit heeft. De wethouder werd er tevens op gewezen dat het fietspad beter verlegd kan worden naar het achterlangs lopende paadje bij het zebrapad. Op dit moment staan daar nog enkele hekjes die dat verhinderen.

Bij de komende herinrichting van het Marnixplantsoen verdwijnen die hekjes, stelde Frankfurter, en zullen de fietsers via dat paadje achterlangs richting het zebrapad worden geleid. Echter een de week later krijgen wij een brief van de 'dienst-IOR-ambtenaren' met de mededeling dat eerst een 'startnotitie' gemaakt moet worden voor een onderzoek naar herinrichting van het Marnixplantsoen,

en dat om die reden geen (tijdelijke) maatregelen worden genomen om het fietspad langs de zuidkant van het plantsoen te verleggen.

Tegen deze achtergrond is het natuurlijk tragisch dat afgelopen maand de ambulance weer meerdere malen moest uitrukken en zelfs één keer de traumahelikopter ingezet moest worden. Het is bekend dat er in de Marnixstraat naar verhouding veel meer ernstige ongevallen met ietsel gebeuren dan elders in de stad. Daarom is het onaanvaardbaar als op korte termijn geen (tijdelijke) maatregelen worden genomen om de verkeersonveilige situatie in de Marnixstraat tegen te gaan.

Informatie met actiepanfletten en handtekeninglijsten:

Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael,
1ste Laurierdwarstraat 6, tel 6237272,
Haarlemmerstraat 132-134, tel. 6220514,
of via PleinVink@operamail.com

Valentijn Nilsson

Oefenparcours voor scootmobielers

Steeds meer ouderen maken gebruik van de zogenaamde scootmobielers om zo lang mogelijk mobiel te blijven. Niet voor iedereen is het even gemakkelijk om er mee om te gaan. Deze zomer organiseert de Blankenberg Stichting in samenwerking met Welzorg Nederland en het Dr. Sarphatihuis vier scootmobielparcours in het centrum van Amsterdam.

Op dit parcours worden handigheden aangeleerd, en praktische informatie gegeven door ergotherapeuten. De eerstvolgende vindt plaats op 14 juli op het Haarlemmerplein, de derde op 21 juli in de tuin van het Sarphatihuis en de laatste op 6 september op het Amstelveld. Alle bijeenkomsten vinden plaats tussen 10.00-12.00 uur. Voor deze parcours kunt u zich aanmelden op tel. 557 33 05. Contactpersoon: Dian Mekkes

Madelievenplein in de Anjelijsstraat, 1956

Madelievenplein op de schop

Op de derde buurtconferentie Jordaan moesten conclusies worden getrokken uit de eerste twee. De slechts tachtig buurtbewoners kregen elk een stemmachientje in handen, waarop naar hartelust gestemd mocht worden. Het resultaat van elke stemming werd direct zichtbaar.

Zo bleek dat 80% van de aanwezigen de bomen op het Madelievenplein wenst te behouden. De vraag werd gesteld als bewijs dat elke opmerking uit de eerste twee conferenties was meegenomen, maar ook omdat er eindelijk serieuze plannen bestaan om het Madelievenplein een opknappbeurt te geven en opnieuw in te richten. De buurt wil immers méér ontmoetingsplekken en het verwaarloosde plein aan het eind van de Anjelijsstraat is zo'n plek.

Wethouder Frankfurter kondigde aan dat hij in september naar aanleiding van de conferenties geen principebesluit meer zal nemen. Het wordt een 'plan van aanpak' en Lout Timmerman, de projectmedewerker van het rayon, gaf vast een doorkijkje. Voor het Madelievenplein komt er in september een avond waarop omwonenden hun wensen en ideeën voor een nieuwe inrichting kunnen spuien. Daarna wordt een nieuw ontwerp gemaakt, waarover later inspraak zal plaatsvinden. De vier iepen uit 1954 blijven in elk geval behouden.

Derde Jordaanconferentie in Beurs van Berlage

Op 14 juni jl. organiseerde het Dagelijks Bestuur van stadsdeel-Centrum de derde Jordaanconferentie in de Beurs van Berlage. Op de vorige twee buurtconferenties is geprobeerd om zoveel mogelijk meningen en ideeën van bewoners en winkeliers in kaart te brengen. Dit gebeurde d.m.v. moderne marketingmethode en deels speelsgewijze. De aanwezigen waren niet allemaal even enthousiast over de inspanning die dit van hen vereiste. Gelukkig waren er de heerlijke hapjes, de ambiance van Cristofori (spelende pianist in de lift) en als slotstuk het optreden van cabaretière Dominique Engers, die met een Wim Kan-achtige klasse de avond samenvatte in een toepasselijk lied.

In de Beurs van Berlage kregen allen bij het binnenkomen een heuse stemmachine, zo eentje die het publiek in sommige tv-programma's ook krijgt, en er werd gestemd. Over de onderwerpen en de vraagstelling was enige kritiek, maar men kreeg wel de ruimte om deze te uiten. En voorzover deze ruimte niet werd gegeven, werd deze wel genomen door de dames en heren actievoeders. Ook over de geldigheid

Opening Bullebakspleintje

Op de eerste zomerse dag van het jaar werd het geheel opnieuw ingerichte Bullebakspleintje in de Marnixstraat (naast politiebureau Raampoort) officieel in gebruik genomen. Toegankelijkheid en ruimtelijkheid waren de leidraad bij het ontwerp. Het resultaat wordt goedkeurend gadeslagen door het beeldje van Naatje (u weet wel, van de Dam). De bijzondere achtergrond van de locatie is in het kort weergegeven op een plaquette aan de ommuring.

Rob Versluis
Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael

van de diverse stemuitslagen waren er meningsverschillen. Eén van de argumenten was dat er zo weinig bewoners aanwezig waren. Wel waren er veel leden van de Wijkraad, die verschillende groepen vertegenwoordigen. Op basis van de stemuitslagen neemt het Dagelijks Bestuur een principebesluit, dat gepubliceerd wordt in het Stadsblad, Het Parool en op de website: www.centrum.amsterdam.nl Over dit principebesluit komt dan weer een inspraakavond. Vervolgens wordt het eventueel bijgesteld en aan de Commissie Inrichting Openbare Ruimte voorgelegd.

Ellie Pronk
Vereniging tot Behoud van de Jordaan

Inspraak proefafsluiting autoverkeer

Op 22 juni is tijdens een inspraakavond in de Noorderspeeltuin over de 1 jaar durende proefafsluiting van het autoverkeer in de zg. 'drie straatjes': Tweede Egelantiers-, de Tweede Anjelijs- en de Tweede Tuindwarstraat. Uitgangspunt was de kwetsbaarheid van de voetganger en de rolstoelgebruiker.

Drie mogelijkheden werden gepresenteerd:

- Huidige situatie behouden
- Geheel afsluiten
- Alleen de Tweede Tuindwarstraat afsluiten.

Van het stadsdeel waren onder meer aanwezig de wethouder Guido Frankfurter en de deelraadsleden Yellie Alkema (D66) en Caroline van Dooijeweerd (PvdA). Het verkeerstechnisch-gedeelte werd toegelicht door de heer Arie Vijfhuizen. Nadat zij het woord hadden gevoerd, mochten bewoners en winkelier hun mening geven:

- Men wil ivm de leveranciers een openstelling van verkeer van ongeveer 24.00 tot 12.00 uur, eventueel in combinatie met laad-en-loshavens op de Westerstraat en Egelantiersgracht.
- Overlast geparkeerde fietsen moet worden beperkt: wordt mede veroorzaakt door de overdaad aan paaltjes.
- Herprofilering.

Tegenstanders en voorstanders van de afsluiting, waren eensgezind vóór herprofilering. De aanwezige ambtenaren konden dit laatste punt echter niet garanderen.

Ellie Pronk
Vereniging tot behoud van de Jordaan

... want er valt nog zoveel te ontdekken ...

Wij beschikken over een ruim aanbod mooie reizen voor de echerpete prijzen. Ook voor zakenreizen, groepsreizen en losse tickets kunt u bij ons terecht voor een uitgebreid advies.

's Avonds boeken > Heeft u overdag geen tijd? Op afspraak kunt u bij ons vijf avonden in de week terecht.

Telefonisch boeken > Heeft u geen tijd om langs te komen? Wij kunnen de boeking telefonisch volledig voor u afhandelen.

Online boeken > Op onze website kunt u een formulier met uw wensen invullen. Wij zullen u dan een passend voorstel doen.

Openingstijden > Ma t/m vr 09.30-19.00 - Za 10.00-16.00

Bel ons, mail ons of kom langs!

www.reisbureaujoosse.nl - info@reisbureaujoosse.nl

Travelagency
Joosse Thomas Cook

Thomas Cook reisbureau Joosse - Karthuizersstraat 8 - 1016 LR Amsterdam - Tel. 020-6169043 - Fax 020-6122300

Kinderboerderij op Bickersgracht zoekt tweede beheerder

Wie wil zo'n baan nou niet?

Zeven dagen per week is Joop Capel (68) te vinden op de 'Dierencapel' (geen toeval) aan de Bickersgracht. Hij doet dit werk als vrijwilliger al meer dan dertig jaar. Zijn enthousiasme is in al die tijd niet afgenomen, maar de jaren vragen hun tol. Daarom is Joop al enige tijd op zoek naar de helpende hand van een tweede beheerder.

Een laag hek omgrenst het stukje grond waar alle dieren op het Bickerseiland ruim dertig jaar geleden een thuis hebben gekregen. De toegang is gratis, maar de melkbus naast de ingang maakt duidelijk dat een donatie, hoe klein ook, op prijs wordt gesteld. Beheerder Joop Capel zit rustig op een bankje te midden van de konijnen, kippen en hanen als achter hem een doordringende gil te horen is. 'Niks aan de hand hoor', zegt hij geruststellend. 'Het is Veronique maar.' Hij wijst om de hoek naar het kleine zwarte schaapje dat opnieuw haar stembanden laat trillen.

Veronique en alle andere 68 dieren die op de boerderij wonen, worden verzorgd door een vast team van negen vrijwilligers. 'Een gouden team', vertelt de beheerder trots. Dat was vooral te merken na de geboorte van de twee lammetjes Popi en Jopie. 'De moeder had geen melk, dus we moesten ze elke twee uur de fles geven', vertelt Capel. 'Met z'n allen hebben we die beestjes in leven kunnen houden.'

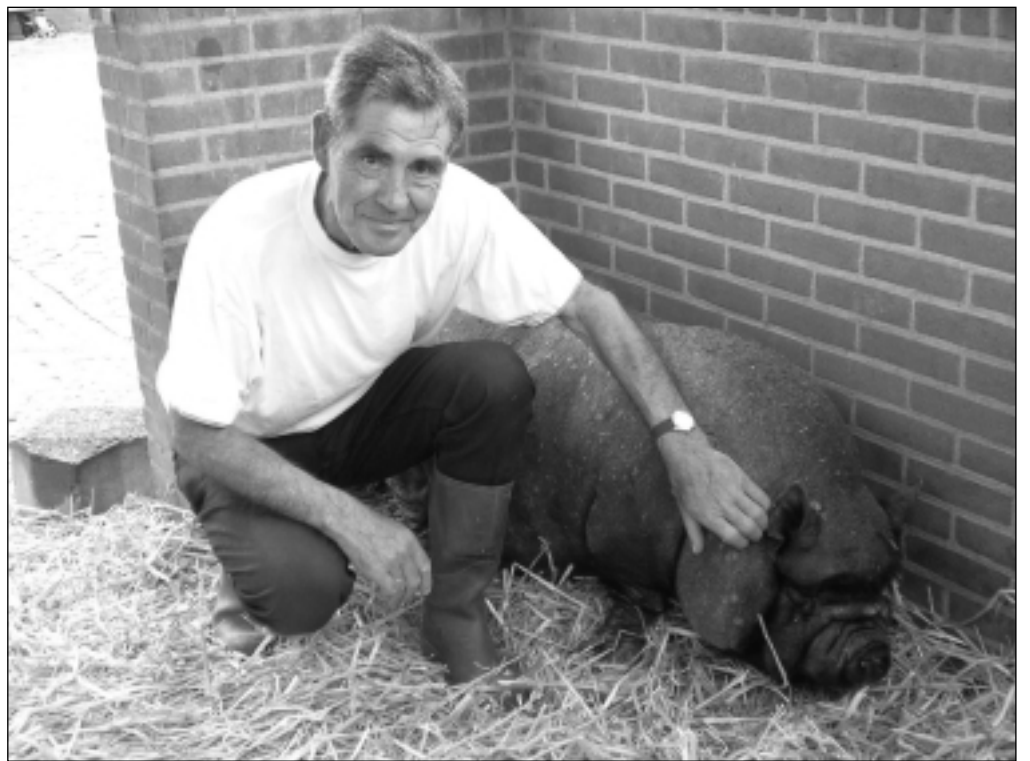
Hangbuikzwijn Piggy

De boerderij werd in de jaren zeventig opgericht om stadskinderen te leren omgaan met dieren. Omdat het soms lastig is om een huisdier te houden kunnen ze hier een konijn, cavia, geit of schaap adopteren. De kinderen kunnen het adoptiedier komen knuffelen en leren gaandeweg van alles over de verzorging.

Capel is vanaf het begin bij de kinderboerderij betrokken geweest. Naast zijn werk als vrachtwagenchauffeur maakte hij de boel schoon, verzorgde de dieren en deed allerhande klusjes. Het meest dierbaar is hem het hangbuikzwijn Piggy dat hij naar de boerderij haalde toen het zes weken oud was. In de elf jaar dat ze hier is, is de liefde wederzijds bevestigd, maar daar hebben zijn heerlijke huidmassages met olie misschien ook wel iets mee te maken gehad. Ook met de konijnen heeft hij een goeie band. 'Ik ben gevoelig voor ze', zegt hij, kijkend naar het rondspringende spul. 'Dat pikken ze toch op.' Ook in de omgang met de bezoekers van de kinderboerderij is hij langzamerhand meer plezier gaan krijgen. 'Ik was vroeger niet echt een prater, wilde liever doorwerken', vertelt Capel. 'Maar mensen die vaker terugkomen, leer ik beter kennen. Ik maak dan ook sneller een praatje. Ik krijg nu zelfs af en toe een fles wijn of een aardigheidje als blijk van waardering, dat vind ik echt geweldig.'

Sinds zijn vrouw vijftien jaar geleden plotseling overleed en hij een paar jaar later met de VUT ging, is hij alle dagen op de boerderij te vinden. Van zeven uur 's ochtends tot negen uur 's avonds, al elf jaar lang. Hij eet elke avond bij zijn dochter, die ook op de gracht woont, voordat hij de dieren op stal zet en afsluit. 'Een beetje abnormaal is het wel', geeft hij toe. 'Maar vindt maar eens iemand die het een paar dagen van me wil overnemen.'

Welzijn Binnenstad zou al twee jaar geleden een tweede beheerder (man of vrouw) zoeken, maar heeft dat volgens Capel intussen opgegeven. Ook een vacature bij de vrijwilligerscentrale heeft niets opgeleverd. Iemand die zijn taken volledig overneemt, zoekt hij niet. 'Een waarnemend beheerder voor minimaal 16

uur per week, dat zou al goed zijn.' Want al begint het werk hem wat zwaar te vallen, helemaal stoppen wil hij nog lang niet. Alleen maar wat meer tijd om dingen te doen waar hij nu niet aan toekomt. 'Ik zou bijvoorbeeld naar Rome willen.' Capel rimpelt nadenkend zijn voorhoofd: 'Of naar de opera gaan of thuis naar een opera luisteren. Ik heb een grote collectie, maar die dingen duren verrek te lang. Als ik thuis kom, is het al te laat om ze nog te beluisteren.'

Een andere lang gekoesterde wens die dan in vervulling kan gaan, is een hond. Maar niet

eerder dan dat er een tweede beheerder gevonden is. Iemand die op het prachtig en rustige Bickerseiland wat tijd wil doorbrengen met lieve dieren, geweldige collega's en aardige bezoekers. Zeg nu zelf: wie wil zo'n baan nou niet?

Bent u geïnteresseerd?

Neem dan contact op met de Dierencapel, tel. 4206855.

Of ga langs op de Bickersgracht 207.

Verslag en foto's: Rita Borghardt

Er geboren en getogen...

Geboren en getogen in de Jordaan:
Smalle straten, arme mensen, Joodse gein,
Honger, drankzucht, een uitzichtloos bestaan,
Niet altijd een juist begrip van mijn en dijn.
Soms zie ik al die mensen daar weer gaan,
Hun sores en hun vreugde en hun strijd,
Het bikkelhard gevecht om het bestaan,
't Is allemaal voltooid verleden tijd.

Hoe dikwijls heb ik door die buurt gedwaald,
Hoe vaak heb ik na 't spelen en 't ravotten,
Mijn dronken vader uit de kroeg gehaald.
Ben Wiedeler, Ko Meyer of Ben Otte,
Herinneringen uit een ver verschiert:
Willy Bandy met zijn Berliner bollen,
Jan Volmer, zanger van het levenslied,
De dieven, de pooiers en de snollen,
Gijs de Bokkendief, een dunne dallesdekker,
Sterke Nelis met een groot gebrek aan moed,
Hein de Slappe, Kikkie de Bruggetrekker,
Eens per week de tobbe en schoon ondergoed.
Hoe simpel zat de wereld in elkaar:
Ko de Rot, Smitje de pettenwinkel.
Discriminatie woog nog niet zo zwaar:
Sprak je geen Mokums, was je een boerenkinkel.

's Winters het bed in met een warme kruid,
Komkommer, uitjes en augurken in het zuur,
de Rooie Heuvels, communisten van het eerste uur.
Rellen in de buurt en opgebroken straten,
Met blanke sabel de marechaussee te paard,
De standwerker, wat kon zo'n gozer praten!
En Dirk de Waterduiker, altijd onvervaard.
Als ik nadenk, komt het allemaal naar boven,
Als ik mijn ogen sluit, zie ik het weer:
Amper genoeg te eten, en maar sloven,
Waar was toen in godsnaam Onze Lieve Heer?
Op de fiets moest een belastingplaatje,
Zo'n ding kostte een knaak, dat was toen duur,
Voor werkelozen eentje gratis met een gaatje,
Dan konden ze je direct herkennen aan het stuur.

Er komen steeds meer namen boven drijven:
Toon van Zalingen, Henk Starreveld, Mie Stront,
Tante Bet en Na Hoedendoos - reuzewijven!
En Corrie Rustenburg, alias Kop en Kont,
De Joodse ijzerhandelaar Nico Cohen
Altijd in de weer voor zijn mispoche.
Als ik voor deze ene keer eens eerlijk ben:
Wij deden noppes aan hun mazzel en hun brooche.
't Is of ik er ineens weer tussen zit:
De Bokkebekken, Schele Mart, Rinus Sannou,
Ome Ko Zout, mesjoche van zijn club Blauw Wit,
De Schaggies waar ik, of ik wil of niet, van hou.
Die hele buurt van toen, voorgoed voorbij, illusie,
Nooit meer zoveel tegenstelling en saamhorigheid,
Maar Jordanees, dat ben en blijf je voor altijd.

Wout Koopmans
Raamsdonkveer, 2005

Paardendrinkbak Haarlemmerplein

Beste oud-buurtbewoners,
Naar aanleiding van de nieuwe toekomstige invulling van het Haarlemmerplein het volgende: 'Als kind zijnde zie ik terugkijkend het oude Haarlemmerplein met zijn ijsalon, de koetsjes en de paarden. Het leuke was toen ook de gietijzeren drinkbak voor paarden op het plein, schuin achter de plek waar nu de haringstal van Arie van Dok staat. Zijn er nog mensen die daar een foto van hebben?'

Het lijkt mij leuk om als link naar het verleden deze gietijzeren drinkbak terug te plaatsen bij de nieuwe invulling van het plein. De ideeën van een fontein kunnen hieraan aangepast worden. Ik begrijp dat de gietijzeren drinkbak misschien niet meer bestaat, maar met wat moeite zal dit toch gerealiseerd kunnen worden als meer mensen dat leuk vinden. Het lijkt mij leuk als de bereden politie, af en toe door de buurt lopend, hun paarden wat kunnen laten drinken.

Stuur uw reacties naar Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael, (Haarlemmerstraat 132-134) en als het even kan een oude foto van de gietijzeren drinkbak.

Jan Witte

Oude Gevelreclame

Al-jaar-en-dag wordt er betoogd dat schreeuwerige gevelreclames weg moeten. De Bond Heemschut (zie www.heemschut.nl/amsterdam) was daar het eerste mee: al omstreeks 1915 wekten vooral de reclame op de Damrak-kant van de Warmoesstraat hun irritatie op. Dat waren toen nog allemaal ambachtelijk geschilderde teksten, want neon's kwamen pas omstreeks 1920 en de lichtbakken met de komst van TL en doorzichtig kunststof omstreeks 1965.

Tegenwoordig is er ook een andere stroming, die wordt vertegenwoordigd door de Werkgroep Historisch Gevelreclame Amsterdam e.o. (WHGA). Deze richt zich juist op behoud (en soms restauratie) van de ambachtelijk geschilderde teksten. En ook tegeltableau's en vroegere neon's kunnen op onze aandacht rekenen. Eigenlijk gaat WHGA verder waar de vereniging Vrienden van de Amsterdamse Gevelstenen ophoudt (www.amsterdamsegevelstenen.nl) In Amsterdam waren ooit misschien wel duizenden van dit soort reclames te vinden. Meestal om simpel aan te duiden dat er daar een nering was in 'Aardappelen' of 'Visch & Fruit' of dat 'Gaz cokes' of 'Steenkool' te koop waren voor 'Kachels en Haarden'. Gewone, vaak witte letters op de bakstenen. Soms een beetje sierlijk, soms met een schaduwrandje, soms op een gekleurd muurvlak. Verbazingwekkende teksten en alledaagse, en heel zelden met een kleurrijke afbeelding zoals een Cola-flesje.

Veel onbeschadigde zijn er niet veel meer over. De oudste nu nog bekende dateert uit 1893 volgens 'Ons Amsterdam' (2001) De meeste zijn uit de periode 1850-1950. De vijftig jaar geleden gebruikte verf was op oliebasis en zit soms diep in de poriën van de baksteen. Maar als ondanks verwerking de tekst nog juist leesbaar

is, worden helaas de restjes definitief weggestraald door gevelreiniging die de oppervlakte van de steen beschadigt. Dus van de ongeveer 100 die de WHGA kent in de Jordaan en Gouden reael zijn het vaak maar enkele resterende letter die aanduiden dat er vroeger een winkelier zijn waren aan de man bracht. Toch blijkt het mogelijk om van een restant weer een complete tekst te reconstrueren. Vaak bij strijklicht, of als het wat vochtig weer is, kunen we met behulp van een foto uit het archief alles weer terugvinden. Dit is werk voor enthousiastelingen! Uiteindelijk, als er een vriendelijke eigenaar en een subsidie gevonden zijn, kan de WHGA een gespecialiseerde restauratieschilder aan het werk zetten om de muurschildering uit te tekenen en te herstellen. Nu werkt de WHGA voornamelijk in Oud-West (zie o.a. www.leoreniers.nl) maar in de binnenstad, Jordaan en Gouden Reael is ook heel veel te doen. Als u eigenaar / bewoner bent en op uw pand zit zo'n aandoenlijke ouderwetse reclame helpen we u graag bij verantwoord herstel. Een aantal buurtbewoners gingen u voor. U zult zien dat een reclame ook positieve reacties kan losmaken.

Marc Stegeman
Werkgroep Historisch Gevelreclame
Amsterdam (WHGA)

ingezonden mededeling

**Tweede Tuindwarsstraat
voetgangersvriendelijk?
U mag het zeggen!**

Caroline van Dooijeweert, duo-raadslid PvdA: carvando@planet.nl

Fractiebureau: tel 020-552 45 64 of pvda@centrum.amsterdam.nl
Meer informatie op www.amsterdamcentrum.pvda.nl

'Ik weet die rok nog wel'

Met wie was Jan Mens in gesprek?

Bij het voorpagina-artikel 'Jan Mens zette Gouden Reael op de kaart' (Jordaan&GoudenReael nr. 2/ april 2005) staat een foto uit 1959, waarop de schrijver voor de deur van Café De Gouden Reael in gesprek is met een man en een vrouw. Volgens het bijschrift betrof het hier kroegbaas Hein de Boer 'en vermoedelijk diens vrouw'. Dat is niet helemaal juist. De man met wie Jan Mens stond te praten, was Arie de Boer, zoon van de café-eigenaar. Het vermoeden dat de vrouw in het midden zijn echtgenote was, blijkt terecht. Onlangs nam de tachtigjarige mevrouw Ternede contact met ons op en verklaarde dat zij 'de vrouw in de deuropening' was. Redacteur Ada leest sprak met haar.

FOTO HENK NIEUWENHUYSP/AARNESTAD

'We hingen een touw tussen de bomen aan de waterkant,' zegt ze 'daar hingen we de was op. Met zo'n stok in het midden om het touw omhoog te houden. Ja, daar sta ik, in de deuropening. Zie je die rok, de mode was net weer lang geworden. Ik weet die rok nog wel, hij was blauw met wit. Het kraagje van je bloes moest rechtop. Ik zag er wel goed uit. En dat is mijn man. We staan te praten met Jan Mens. Eigenlijk praatte mijn schoonvader veel meer met hem. Hij kon goed praten, mijn schoonvader. Hij wist veel oude verhalen uit de buurt; die vertelde hij aan Jan Mens. In zijn boeken heeft Jan Mens die verhalen nog wel gebruikt. Mijn schoonouders woonden boven het café en wij woonden in de biljartzaal. Die werd niet meer gebruikt en werd verbouwd als woning voor ons. De ingang was om de hoek. Mijn zoon is geboren in de biljartzaal. Er was nog woningnood. Later gingen we naar nummer 13. De Gouden Reael is nummer 14, dat kun je zien op de foto, daar boven de deur. Op nummer 13 is mijn dochter geboren. Wij waren de

Het huidige café-restaurant De Gouden Reael (met de Franse keuken als specialiteit), Zandhoek 14. Hier was het gelijknamige café gevestigd, dat centraal stond in Jan Mens' romans over een Amsterdams stukje volkscultuur.

eerste woning die werd opgeknapt door Stadsherstel. Dat had mijn schoonvader ook een beetje voor elkaar gepraat.

Verkering

'Ik kende de Zandhoek niet voordat we trouwden. Ik was opgegroeid in de Staatsliedenbuurt. Als we de stad ingingen, dan gingen we naar het Haarlemmerplein, daar was de ijsalon, en naar de Haarlemmerdijk, de Haarlemmerstraat, de Nieuwendijk en de Dam. Daar waren de bioscopen. De Apollo, de Rex en Hollandia. Dat is nu de Movies. En we gingen dansen, bij Daniëls en bij Bonel. Mijn man en ik hebben 6 jaar verkering gehad. Dat is lang, maar we hebben wel genoten. We moesten niet trouwen, maar op het laatst wil je dat toch. Mijn schoonouders werkten in het café. Ze hebben wel veel meegemaakt. Arbeiders die 's zaterdags hun hele weekloon in één keer uitgaven aan drank. Voor mijn schoonouders was het natuurlijk wel hun brood, maar als het mijn schoonmoeder te erg werd, stuurde ze die mannen naar huis. Later werd het een koffiehuis. Toen ze ermee ophielden, hebben wij de zaak niet overgenomen. Wij hielden er niet van. Mijn man was chauffeur op een tankwagen.

Slecht onderhoud Openbare Ruimte

Aan Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael ik stuur dit bericht naar aanleiding van mijn grote ergernis over de huidige verwaarlozing van de Hollandse Tuin. Het langdurig achterwege blijven van het onderhoud van de openbare ruimte – het onkruid tiert welig – maakt mij erg ongerust. Ook het steeds meer aanwezig zijn van alcoholisten, die links en rechts de boel onderpissen, maakt de mooie plek die wij als buurt gecreeëd hebben er niet prettiger op. Zelf onderhoud ik de plantenbakken, en een buurvrouw uit de Grote Bickersgracht de tuin tegevoer de sporthal. Het is lullig te constateren dat stage-loopers die in de studentenflats zitten soms met hun aangeschoten gedrag (beïnvloed ook door alcohol), bossen bloemen en planten wegtrekken uit bakken en tuin. Daarbij optellend, dat deze plek tot een locatie gepromoveerd is door de politiek, en mijn invalide-woning van zeg €110.000 met de nieuwe wet Onroerendzaak Belasting is verhoogd is naar €340.000, krijg ik het idee dat één en nader met elkaar te maken heeft. Ook de langdurige verwaarlozing van onze woningen door De Key kan te maken hebben met een weg-treiter-gedrag. De oorspronkelijke eilandbewoners met lage inkomens hebben een te mooie plek gemaakt. Dat kan niet. Daar moeten mensen met meer geld komen te wonen, volgens De Key. Verkoop in de toekomst zal 't gevolg kunnen zijn, De Key wil meer rendement. Om de tegenstand van huidige bewoners te breken, laat men de boel zo verkommen. Kortom, ik heb het idee dat De Key en de gemeente Amsterdam samenwerken om mensen met lage inkomens – waar de woningen voor gebouwd zijn – op deze manier hun buurt uit wil drijven, om plaats te laten maken voor mensen met meer geld. Ik hoop dat het wijkcentrum maatregelen kan nemen om de verwaarlozing van de openbare ruimte tegen te gaan en een kristisch stem richting De Key laat horen over hun beleid in deze.

Jan Witte

Buurt vreest liberalisatieplan Dekker

WOZ massaal afgewezen

Al meer dan 20.000 Amsterdammers maakten tot nu toe bezwaar tegen de – sterk gestegen – WOZ-waarde van hun woning. Ook op het woonsprekkuur van Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael liep het afgelopen weken storm en werden honderden buurtbewoners geholpen met informatie, advies en het invullen van het WOZ-bezwaarschrift. Voor veel bewoners is het Plan Dekker een belangrijke reden om bezwaar te maken. Niet ten onrechte, zo blijkt. Mehrdad Ghazvini onderzocht voor het wijkcentrum de WOZ-waarden in de buurt en de mogelijke gevolgen voor de huur. Van meer dan 40% van de woningen – gemiddeld oppervlak nog geen 60 m² – ligt de WOZ-waarde boven de € 205.000. Deze woningen dreigen al vanaf volgend jaar geliberaliseerd te worden, als de plannen van Minister Dekker doorgaan die na Pinksteren in de Tweede Kamer behandeld worden.

Doordat Amsterdam de tarieven van de Onroerende Zaak Belasting ongeveer evenveel heeft verlaagd als de WOZ-waarden zijn verhoogd, is OZB-aanslag die men in 2005 moet betalen meestal niet hoger dan vorig jaar: gemiddeld zo'n € 120. Minister Dekker wil met de WOZ-waarde echter ook de huren gaan bepalen of zelfs geheel liberaliseren. Veel buurtbewoners beschouwen dat als een ramp die op hen afkomt. Men vreest ofwel de huur niet meer te kunnen opbrengen ofwel te moeten omzien naar een goedkopere woning, een goedkopere wijk of zelfs een goedkopere streek in Nederland.

'Gewoon méér betalen'

Woningen met een WOZ-waarde onder de € 205.000 zullen over vijf jaar 19% meer huur hebben, woningen boven de € 205.000 23% meer huur. Voor nieuwe huurders kan de huur voor deze categorie woningen oplopen tot maar liefst € 750 of meer, in de meeste gevallen meer dan een verdubbeling ten opzichte van de huidige huur. Huren van woningen met een WOZ-waarde boven de € 260.000 kunnen in 2010 zelfs geheel vrijgegeven worden, zodat de verhuurder kan vragen wat hij wil. Dus wat de gek ervoor geeft, maar dat ontkent Minister Dekker. Zij zegt: 'Ik wil dat burgers gewoon méér betalen op plekken waar iedereen wel wil wonen'. Maar voor bewoners van geliefde wijken als de Jordaan & Gouden Reael komt dat op hetzelfde neer.

Buurtonderzoek WOZ-waarde

Aan de hand van de gegevens die buurtbewoners op het woonsprekkuur beschikbaar stelden, werden de hoogte en de ontwikkeling van de WOZ-waarden in de buurt onderzocht en de mogelijke gevolgen voor de huren volgens het plan van Minister Dekker.

- De WOZ-waarden variëren van € 102.000 voor een woning van 26 m² aan de Lindengracht tot € 768.000 voor een woning van 222 m² aan de Anjelierstraat.
- De gemiddelde WOZ-waarde is € 226.476. Per m² is dat € 3854.
- De gemiddelde stijging van de WOZ-waarde (peil 2003) ten opzichte van de vorige taxatieronde (peil 1999) is maar liefst 66%. Doordat Amsterdam de OZB-tarieven verlaagde is de OZB-aanslag dit jaar echter in de meeste gevallen niet hoger dan vorig jaar, gemiddeld zo'n € 120.
- De huidige huren van de bij het onderzoek betrokken woningen variëren van € 80 tot € 470.-
- De gemiddelde huur is € 275. De gemiddelde oppervlakte nog geen 60m².
- 43% van de woningen heeft een WOZ-waarde onder de € 205.000.
- 22% van de woningen heeft een WOZ-waarde tussen € 205.000 en € 260.000 en krijgt volgens Dekker de komende jaren extra huurverhogingen, oplopend tot 4% boven inflatie in 2008. In dat jaar wordt beslist of deze woningen geliberaliseerd worden. Bij nieuwe verhuur mag de huur volgend jaar al geliberaliseerd worden. Huren van nu al geliberaliseerde huurwoningen liggen in de Jordaan momenteel tussen de € 1000 en € 1500 per maand! Ook sommige woningcorporaties, zoals Ymere, vragen nu al zulke buitensporige huren voor voormalige arbeiderswoningen.
- 21% van de woningen heeft een WOZ-waarde van € 260.000 of meer en mag volgens Dekker in 2010 geliberaliseerd worden en bij nieuwe verhuur volgend jaar al.

Eibert Draisma en Mehrdad Ghazvini
Woonsprekkuur Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael

Met de fooien erbij hadden wij het goed. Voor de biljartzaal hoefden we geen huur te betalen, alleen gas en licht. We waren de eersten in de buurt met tv. Zo'n klein beeldje van twintig centimeter en het kastje wat groter. De tv-mast op het dak moest je aanvragen bij de gemeente, met een tekening erbij. Die heb ik nog. We kregen veel visite. Om te kijken naar het trouwen van prinses Gracia van Monaco en zulke dingen. Als er voetballen was, pakten we stoelen uit het café, kratje pils erbij, heel gezellig. Op woensdagmiddag kwamen de kinderen uit de buurt. Ze wachtten op de hoek en om 4 uur deed ik de deur open. Ze keken naar Dappere Dodo en ze wilden allemaal mijn zoon op schoot houden. Ik denk wel eens aan die kinderen. Ze moeten nu vijftig zijn. Eén is nog beroemd geworden op de tv. Ik deed boodschappen in de Barentszstraat en op de Haarlemmerdijk. Bij Simon de Wit. De tram reed nog door de Haarlemmerstraat, ik ben wel eens met mijn fiets in de rails gereden. Na mijn scheiding heb ik zes jaar alleen op de Zandhoek gewoond. Het woonde er mooi. 's Avonds voor het raam, alles prachtig verlicht. Met oud en nieuw al die schepen toeteren en de burens elkaar gelukkig nieuwjaar wensen. 's Zomers buiten zitten op straat, met de burens. Maar er woonden verder geen mensen op de trap en ik wilde niet alleen oud worden. Ik heb dit huis op de Nassaukade uit de Staatskrant. Er werd een groep gevormd en het kostte drie jaar van steeds vergaderen met ASW over de woonwensen, maar toen ben ik verhuisd. Ik miste de Zandhoek niet. Ik heb er nog wel een aantal jaren gewerkt en op kinderen gepast. Het café kreeg een andere eigenaar, het is nog een duur restaurant geweest. Is het nu weer gewoon een eetcafé? Ik moet daar toch eens gaan kijken', zegt mevrouw Ternede – een kwieke tachtigjarige.

Ada leest

Vakantietips voor ouderen

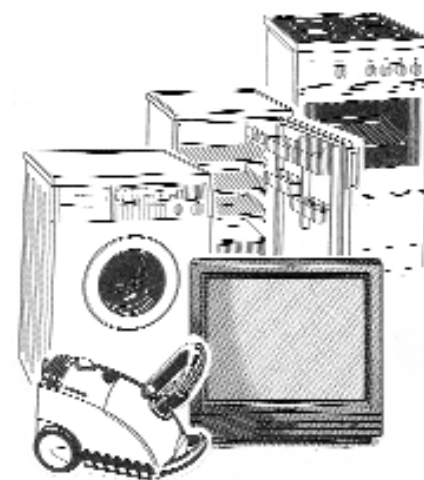
De zomer is begonnen. Tijd om een leuk uitstapje te maken. De buurthuizen organiseren in iedere wijk uitstapjes voor ouderen, Informatiefolder aldaar verkrijgbaar of bij het wijkcentrum. Ook via de Zonnebloem zijn verscheidene vakanties mogelijk, voor mobiele en niet mobiele ouderen. Voor meer informatie: www.zonnebloem.nl

Of u kunt een reis boeken bij Stichting Senior Vakantieplan: cultuurvakanties of themareizen. Kijk op internet: www.seniorvakantieplan.nl of bel naar 035-6933017

Voor wandelingen en fietstochten kunt u kijken op seniorWeb of informeer bij VVV-bureaus. Een fijne zomer toegewenst!

De Anjelier

Anjeliersstraat 10-14
vlakbij de Prinsengracht
Tel 624 54 12

Alle merken: koelkasten, wasautomaten, radio, TV, huishoudelijke apparatuur, stofzuigers, tapes, CDR, DVD

Ook voor reparatie-service

Sc8scape HighFly in de Jordaan

Opening nieuw skatepark Eerste Marnixplantsoen

De skatescape in het Eerste Marnixplantsoen is klaar! Op 8 juni jl. is het geopend door wethouder Guido Frankfurter. Hij had beloofd op een skateboard te komen, maar dat deed toch maar niet, omdat hij de skatepool te diep vond. Kennelijk kan hij beter graven dan skaten. Guido Frankfurter hield een langdradige toespraak met een boel name-dropping, waarom we wel tweemaal moesten lachen. Hij sprak namelijk erg staccato en daardoor klonk het alsof de openingshapjes en drankjes niet kwamen van Paul's Catering maar van Paul Skatering. Voor de naam van de skatescape was een prijsvraag georganiseerd. Een meisje van negen jaar dat zelf ook een erg mooie naam heeft, Parelmoer, heeft de prijs gewonnen met 'Sk8scape HighFly'. Een bijna-winnende naam was eigenlijk leuker maar op den duur misschien onhandig, namelijk 'Marnixbad'.

De skatescape ligt tussen de bomen en is behoorlijk diep. Dit heeft volgens Frankfurter het voordeel dat de omwonenden geen last zullen hebben van de muziek waarvan zij op de inspraakavond aangaven zeker last te zullen hebben. Jongeren zijn best leuk, maar dan wel diep onder de grond. De skatescape is niet alleen geschikt voor poolskaten en streetskaten, maar ook voor rollerskaten en skeelers. Al ver voor de officiële opening – immers een door bouwhekken afgesloten terrein is wel zo aantrekkelijk – hadden ook stuntfietsers op BMX-en de skatescape ontdekt. In feite kun je terecht met van alles op wiel'tjes.

Het was druk rond de pool toen we aankwamen. Ik vroeg de skaters of ze blij zijn met de skatepool, en wat er verbeterd moest worden. Stan, van de Skateboard Federatie Nederland, (29 jaar) zei enthousiast: 'Te gek jongen, mooie skateloctie, het leukste is om te combineren met street-elementen, bankjes en zo, maar verder, helemaal mooi!' Leon (12) was er ook blij mee, maar vond ook dat de baan iets aangepast moet worden: 'Ik was eerst altijd op een andere skatebaan, maar woon hier vlakbij dus kom ik nu hier, een bankje erbij zou leuk zijn, maar het is wel goed hier. En lekker groot! Wat anders zou moeten, is het rooster rond de boom, dat moet weg want je blijft erin hangen, en de rand aan de kant van de weg is erg smal waardoor je op straat kunt vallen.' Wieger (21) zei: 'Heel leuk! Maar het is iets te klein. Er moet iets meer beton rond de pool. Er kan helaas altijd maar één persoon tegelijk in de pool. In Rotterdam is één grote, wat eigenlijk handiger is; in Amsterdam zijn veel kleintjes.' Een jongen op rollerskates (8) die liever anoniem wilde blijven – dat kwam mooi uit,

want van de wethouder had ik al zoveel namen gehoord – zei: 'Een half pipe zou wel leuk zijn. Ik woon dicht in de buurt, ik kom hier best wel vaak.'

Je ziet alle leeftijden in de pool, maar alleen jongens. En dan eindelijk na een uur een meisje van ongeveer 8 jaar op rollerskates, met een roze truitje. Anderen durven nog niet echt: Jaffina (9): 'Ik wil een klein skatebaantje met een klein half pipe-je. Ik ging bijna nooit naar de andere skatepools in de stad, ik woon hier dicht in de buurt. Ik ben er nog niet een keer in geweest, maar ik ga er ééns in, ik ga niet alleen kijken.' Lynn en Meggie (9 en 10) op skeelers, op de rand rond de pool: 'Leuk! Half pipe moet er nog bij. En een picknicktafel.' 'Ik woon hier niet heel dichtbij, niet té, ik vind het hier leuk. Jannes (10) heeft weinig woorden nodig: 'Ik ben blij!'. Ook een niet-jongere, een basketballende buurman van de skatescape, is blij met het initiatief van het stadsdeel. Het parkje bloeit op van de nieuwe levendigheid, zegt hij, ze doen toch af en toe nog iets goeds.'

Guido Wolf

ingezonden mededeling

Zomersluiting SOOJ

Van 18 juli t/m 14 augustus is de SOOJ gesloten! Vanaf maandag 15 augustus heten we iedereen weer graag welkom!

Jorien Kolster

Onderwijs in het centrum

Wat kan D66 voor u betekenen?

Voor de ouders van de 14de Montessorischool was D66 hun steun en toeverlaat toen de gymnastiekzaal dicht moest. Met vereende krachten is het gelukt: een mooie nieuwe plek waar de kinderen kunnen sporten.

Ander voorbeeld:

Wist u dat 90% van de kinderen in de binnenstad tussen de middag op school blijven? D66 maakt zich druk over de kwaliteit van het overblijven. Over de 8ste groepers kunnen we inmiddels gerust zijn. Professionele overblijfkrachten zorgen voor een veilige tussenschoolse opvang. Nu de andere groepen nog!

De D66-fractie zet zich in voor onderwijs.

Meer weten? Over veilige schoolroutes bijvoorbeeld of over vakleerkrachten? Bel de fractie op 020 5524726

Meedenken? Bel 020 5524726
of mail: d66@centrum.amsterdam.nl

Op thema 'water, aarde, vuur en lucht'

Kindervakantieactiviteiten Welzijn Binnenstad

De speeltuinen en de buurtcentra in de binnenstad organiseren deze zomer voor kinderen van 4 t/m 8 jaar allerlei spannende en uitdagende activiteiten rond het thema 'de vier elementen' (water, aarde, vuur en lucht).

Dinsdag 26 juli:

Waterpret, knutselen en spelletjes

Tijd: 13.00-16.00 uur. Kosten € 1,-
Plaats: Noorderspeeltuin, 2de Lindendwarsstraat 10.

Woensdag 27 juli:

Picknicken en theatervoorstelling in Vondelpark

Tijd: 11.00-17.00 uur, vertrek Claverhuis.
Kosten € 2,50. Meenemen: zwemspullen voor spetteren in pierepad. Inschrijven t/m 19 juli noodzakelijk bij Claverhuis of Straat&Dijk.

Donderdag 28 juli:

Waterpret, spelletjes en knutselen

Tijd: 13.30-15.30 uur. Kosten € 1,-.
Plaats: Claverhuis en speeltuin Ons Genoegen
Inschrijven t/m 19 juli noodzakelijk bij Claverhuis of Straat&Dijk

Finale Zomerspektakel

In de week van 29 augustus t/m 2 september is er groot feest in speeltuin Wittenburg voor alle kinderen en tieners die in de binnenstad wonen. Mis het niet! Je kan op eigen gelegenheid komen, maar ook meegaan met buurtcentrum Claverhuis. We vertrekken om 12.00 uur en zijn 16.00 uur weer terug. Kosten € 2,- (lunchpakket zelf meenemen). Inschrijven t/m 27 juli bij Claverhuis of Straat&Dijk.

Vakantieactiviteiten Amsterdamse Bos

Van 25 juli t/m 5 augustus is er voor kinderen van 8 t/m 14 jaar actie in het Amsterdamse Bos. Lekker de stad uit, de natuur in. Het programma is lekker vol en gevarieerd: survivalen, hutten bouwen, brood bakken op zelfgemaakt kampvuur, klimmen, schatgraven en nog veel meer...! Vertrek rond 9.00 uur met de zomervakantiebus vanaf Fusion (Marnixstraat 285). Om 17.30 uur zijn we weer moe en voldaan terug. Inschrijven bij Claverhuis of Straat&Dijk.

Doe mee met de Opzomerdag!

Op zaterdag 16 juli tussen 10.00-16.00 uur wordt een Opzomerdag georganiseerd. Voor gereedschap wordt gezorgd. Het wordt handen uit de mouwen, maar vooral Jordanees gezellig!

Weer eens een andere manier om je buur te leren kennen. We gaan: onkruid wieden, vegen, zwerfvuil weghalen, verwaarloosde plantenbakken opfleuren en nieuwe plantenbakken plaatsen rond de Laurierhof.

Waar?

Eerste en Tweede Rozendwarsstraat, Eerste en Tweede Laurierdwarsstraat tot aan Lauriergracht, Laurierstraat vanaf Laurierhof tot aan Rooie Nelis, Rozenstraat vanaf Laurierhof tot aan Pizzeria La Gondola.

Programma 16 juli

10.30-11.00 uur koffie in de binnentuin van de Laurierhof (ingang wijkcentrum) en indeling werkzaamheden. Om 11.00 tot 13.00 uur 'Opzomer', van 13.00-13.30 uur: broodjes in het wijkcentrum. Van 13.30-16.00 uur gaan we weer 'Opzomer', en vanaf 16.00 tot 17.30 hapjes en drankjes in de binnentuin van de Laurierhof.

De 'Opzomerdag' is een samenwerkingsproject van GGD, politie, Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael / Werkgroep Meer Groen in de Jordaan, stadsreiniging, Woningcorporatie Eigen Haard, Olympus Wonen en de bewonerscommissie Laurierhof.

Het worden twee onvergetelijke weken die door professionals begeleid worden. Je kan 1 dag mee, maar ook meerdere dagen of de hele week. Informatiefolders zijn verkrijgbaar bij de speeltuinen en buurtcentra.

Nieuw! Disco voor volwassenen

Op vrijdagavond 15 juli organiseert het Claverhuis een disco voor 35-55 jarigen. Het thema is 'Summer in the city'. Lekker swingen op de muziek van de jaren 60 en 70. Tijd: 21.00-1.00 uur. Toegang € 2,50.

Cora Verhoef

Claverhuis, Elandsgracht 70

Nieuwe website:
www.jordaanweb.nl

Alles over de Jordaan

Met een muisklik worden de deuren geopend en het een en ander op het gebied van kunst en cultuur van de Amsterdamse volksbuurt de Jordaan uit de doeken gedaan. Wist u dat Rembrandt zijn laatste jaren in armoede doorbracht in de Jordaan? En dat de altijd ruziënde Jan Klaassen en Katrijn van het poppenkastspel echt geleefd hebben in de Jordaan?

U kan plekjes in de Jordaan bezoeken en bekijken. Over de markten en grachten 'wandelen' of langs ateliers, hofjes, gevelstenen of andere monumenten struinen. En allerlei achtergrondinformatie vinden. Door simpelweg met de muis op een foto te klikken, krijgt men van alles te zien over de Westertoren, Noordermarkt, Tichelkerk, de bibliotheek, het wijkcentrum, enz. De website heeft ook een plattegrond en een gele gids (adressengids) waarmee u wandelingen kan uitstippelen.

Ad Bakkenes

www.jordaanweb.nl

Graag aanmelden vóór 9 juli door dit strookje in de bus te doen bij Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael, Eerste Laurierdwarsstraat 6. U kunt daarop ook u eventuele ideeën kwijt.

NAAM

ADRES

